71STE JAARGANG No. 9077 WOENSDAG 21 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

VREDE IN INDO-CHINA ONDERTEKEND

Geruchten over Franse beloften aan Rusland tegengesproken

Genève. — Gisteravond om half tien Ant. tijd is de vredesregeling voor Indo-China ondertekend. Op dat moment was volledige overeenstemming bereikt. De desbetreffende documenten zijn gedateerd 20 Juli. De bepalingen van de overeenkomst komen overeen met de daaromtrent geuite veronderstellingen. Als vertegenwoordiger van het Franse, het Vietnamese en het Frans Laotiaanse opperbevel tekende generaal Beltheil en voor het opperbevel van de Vietminh tekende Ta Quang Buu, de minister van defensie in de regering van Vietminh.

Amerikanen verheugd over vredes-regeling

In Frankrijk is het nieuws van de vrede in Indo-China met gevoelens van opluchting en lof voor het staatsmanschap van Mendes France ontvangen.

De Amerikaanse delegatie te Geneve heeft een verklaring uitgegeven waarin wordt gezegd, dat de Amerikanen verheugd zijn over het tot stand komen van een overeenkomst.

De Japanse minister van buitenlandse zaken Okazaki zeide de overeenkomst niet anders dan met reserve te kunnen beschouwen in het licht van de gehele toestand in de wereld. De onderhandelingen zijn te snel verlopen om Engeland en de Verenigde Staten in staat te stellen hun politiek zodanig aan te passen dat de veiligheid na de beëindiging van de vijandelijkheden verzekerd wordt.

Reuters correspondent te Parijs seint, dat geruchten, als zou Mendes France steun hebben ontvangen van Rusland, in ruil voor de belofte dat hij zou afzien van het EDG-verdrag, van Franse zijde met klem worden tegengesproken.

Reuters correspondent te Washington zegt dat de overeenkomsten een nederlaag van de Amerikaanse politiek ten aanzien van Indo-China betekenen. Amerika heeft met wapens en voorraden de strijdkrachten van de Franse Unie gesteund in de overtuiging dat dit een einde zou maken aan de communistische dreiging. Thans hebben de Amerikaanse militairen en politici toegegeven dat de strijd in Indo-China verloren is. Wederom is een gebied toegevoegd aan het communistische imperium. Men verwacht — aldus de correspondent van Reuter — dat de Verenigde Staten een verklaring zullen uitgeven waarin de instelling van een verenigd defensiestelsel wordt voorgesteld om de rest van Z.O.-Azië tegen agressie en opstand te beschermen.

De verliezen in Indo-China

Parijs. — Blijkens te Parijs gepubliceerde berichten zijn sinds het uitbreken van de oorlog in Indo-China zeven jaar geleden ongeveer 114.000 militairen van de Franse Unie gewond. Dit getal omvat 46.000 Franse soldaten, 21.000 Afrikanen, 10.000 Legionnaires en 37.000 Indochinezen. Volgens een officiele voorlopige raming verblijven ongeveer 4.000 Franse militairen in Vietminh-gevangenissen. Men veronderstelt, dat de communisten nog 6.000 Legionnaires, 6.000 Afrikanen en 12.000 Indochinezen vasthouden.

Vijfde colonne in Hanoi?

Hanoi. — Men gelooft, dat er een vijfde colonne van de Vietminh gereed staat om Hanoi over te nemen. Officieren van de Franse geheime dienst menen, dat er zich tenminste 15.000 volledig opgeleide communistische agenten in Hanoi bevinden. Volgens de burgemeester van Hanoi willen 2 tot 3 millioen Vietnamezen de Delta van de Rode Rivier verlaten om te voorkomen dat zij onder een communistisch regiem zullen moeten leven na de verdeling van Vietnam.

Onder kogels de rivier over

Wenen. — Een 19-jarige Joegoslavische jongeman heeft politiek asyl in Oostenrijk gevraagd na door een regen van kogels, afgevuurd door Joegoslavische grenswachten, de rivier de Mur nabij Radkersburg te hebben overgezwommen. Een vriend, die meezwom, is kennelijk geraakt en bereikte de Oostenrijkse grens niet.

De vierde divisie van de Nederlandse landmacht houdt manoeuvres op grote schaal, in de tijd van wapengekletter moet men op alles bedacht zijn. Daarom is paraatheid alles. Op bovenstaande foto zien wij hoe tijdens een nachtoefening een jeep wordt aangehouden, in oorlogstijd kunnen vijandelijke spionnen maar al te gemakkelijk kwaad stichten. De wachtpost, met het geweer in de aanslag, neemt het zekere voor het onzekere.

Chicago. — De hittegolf duurt in het hele Midden-Oosten van de Verenigde Staten voort. In de afgelopen twee weken zijn als gevolg daarvan 259 mensen om het leven gekomen. In Kansas City wijst de temperatuur 43 graden.

„Het witte schaap van de familie"

Goed Arubaans toneel in Roxy

Willemstad. — Curaçao heeft gisteravond het genoegen gehad te mogen kennis maken met de verrichtingen van de Amateur Toneelgroep Aruba. Zo vaak is het publiek in Roxy al getuige geweest van eigen of buitenlands toneel, dat het ook eens deugd doet mensen van een zustereiland op de planken te zien. Te meer wanneer het amateurs betreft, die hun stiel ernstig opvatten en het onder leiding van een ondernemend regisseur een heel eind in het vak hebben weten te brengen. „Het witte schaap van de familie" lijkt op het eerste gezicht een sinecure, maar blijkt het toch bij nadere beschouwing niet te zijn. Er zijn spelers voor nodig, wil de spelleider zijn stuk een beetje acceptabel op de planken brengen. Welnu, die spelers wàren er, drie bedrijven lang en zij hebben de vaart, die dit stuk ontegenzeggelijk nodig heeft, volgehouden tot het einde toe.

Het aantrekkelijke van dit Arubaanse spel was nog niet zozeer het feit, dat het op zeer behoorlijk amateurpeil stond, als wel dat allen, die er aan deelnamen, ongeveer gelijk van kracht waren, waardoor er een soepelheid in de dialoog ontstond, die soms herinnerde aan het beste wat getrainde beroeps in dit genre weten te presteren.

Kwantitatief waren de rollen nogal verschillend, maar kwalitatief was er slechts een heel kleine nuance. Men moet Peet Wurtz als James Winter natuurlijk de eer geven, dat hij de ziel van het spel was en dit in zekere zin „droeg". Doch dit „dragen" mag men hier toch niet zo verstaan, dat het zou betekenen, dat de anderen niet op eigen benen konden staan. Want niets was minder waar. Edmee Brouerius v. Nidek—Smits en Lien Wurtz—Knape als vrouw en dochter van nJames Winter, Wil Heufke als de zoon, Cor v.d. Brink als de commissaris van Scotland Yard, Tineke Lampe als diens dochter, Gerrit Schagen als de heler, Leo Bijl als de dominee en last but not least Margriet Engelkes—v. Vonno als het dienstmeisje pasten volledig in het tempo, dat Peet Wurtz aangaf en hadden niet de minste moeite hem in zijn ongedwongenheid te volgen. Een prestatie, die mede op conto van de regisseur, Hans Muller moet worden geschoven. Zijn ordenende, leidende en dirigerende hand was gedurende het gehele stuk zichtbaar.

De Arubanen, die onder auspiciën van het Cultureel Centrum Aruba optraden, mogen hier gerust nog eens terugkomen. Het is Curaçao best bevallen. Daarvan spraken trouwens de kleurige ruikers, die het gezelschap na afloop werden aangeboden en daarvan getuigde het hartelijk en langdurig applaus, toen het scherm voor een laatste hulde was opengegaan.

Met welk vertrouwen de Arubaanse tonelisten overigens werden ontvangen, bewijst ook de medewerking van enkele Curaçaose firma's bij de tot stand koming van deze inter-insulaire culturele uitwisseling. De K.N.S.M. vervoerde gratis alle requisieten. De Bouw Mij. Curaçao zette gratis het toneel op, en de fa. Mesker leende gratis de benadigde meubels!

A.G.J.

Recht tot het Hart

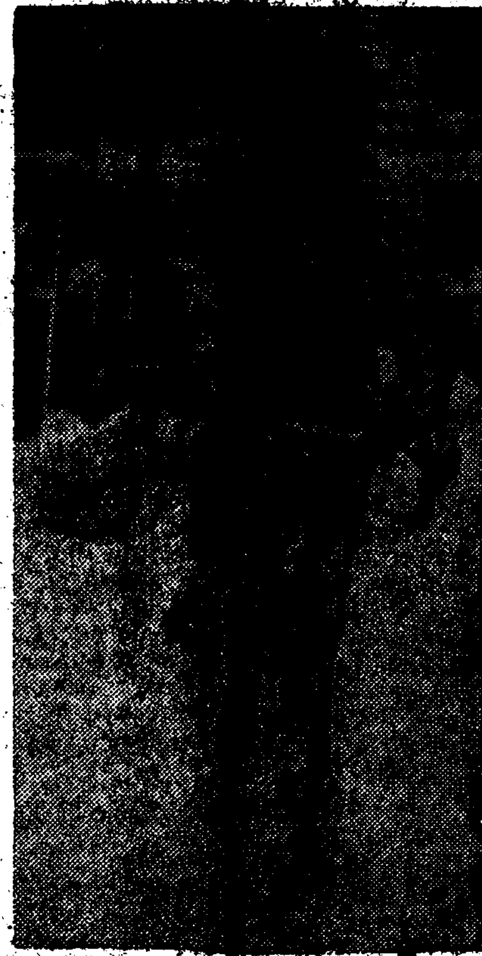
— Geen glans zonder licht; dat is de eerste stelregel die een schrijver zich voor ogen moet houden.

Engeland ongerust over Onassis voorrechten

Londen. — Het Britse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft tegenover de ambassadeur van Saoedi- Arabie uiting gegeven aan ernstige ongerustheid over het besluit van Saoedi-Arabie om aan de Argentijnse reder Onassis voorrechten te verlenen voor het vervoer van in Saoedi-Arabie geproduceerde olie. De Engelse regering sprak de hoop uit, dat Saoedi-Arabie zich ernstig zal beraden, voordat een gedragslijn gevolgd wordt, die naar de mening van de Britse regering dit land ongetwijfeld moeilijkheden met andere bevriende mogenheden zal bezorgen.

De Britse regering heeft gisteren in het Lagerhuis meegedeeld, dat zij over deze kwestie nauw contact heeft met de regeringen van Amerika en andere landen.

Hamburg. — De Westduitse raffinaderijen produceerden in de eerste helft van dit jaar 3.940.00 0ton olieproducten of ruim 33% meer dan het vorige jaar.

Nolten ......gele trui?.....

Wagtmans trekt gele trui uit

Andere Nederlander: Nolten komt onhoudbaar opzetten

Twaalfde etappe voor Bauvin

Luchon. — De verwachte onttroning van Wagtmans in de tweede étappe door de Pyreneeën is gisteren niet uitgebleven; hij heeft thans 18 minuten achterstand op de Franse regionaal Bauvin, die reeds vlak achter de gele trui aanjoeg, maar nu door een magistrale zege zich gemakkelijk van het begeerde kledingstuk kon meester maken. Wagtmans kwam terecht op de vijfde plaats in het algemeen klassement. Een geblesseerde arm en de druk van het leidersschap waren teveel voor hem geweest, doch het moreel is nog steeds uitstekend.

„Het kostte mij moeite om de eindstreep te halen", zo vertelde Wagtmans na aankomst. „Reeds in de eerste kilometers merkte ik, dat het niet ging. Ik durfde zelfs niet op de pedalen te gaan staan, omdat ik bang was door de knieën te gaan. Ik begrijp, dat ik vandaag de klap heb gehad, die moest komen. Maar de ronde is nog niet uit. Wat was de Zwitserse ploeg in het begin sterk en wat is die ook niet gehavend. Ik kom beslist nog een keer terug."

Ook Wim van Est maakte een flinke duikeling in het algemeen klassement van de elfde naar de eenentwintigste plaats. Doch daar tegenover staat, dat Jan Nolten steeg van de 22e naar de 7e plaats. De Limburger is nog niet in zijn allerbeste conditie, maar hij nadert zijn topvorm, welke hem voor de grote cracks gevaarlijk kan maken.

Van die grote cracks is Hugo Koblet, een van de favorieten voor de overwinning, vrijwel uitgeschakeld. Hij arriveerde als 63e, na een rit, welke een marteling voor hem moet zijn geweest, daar hij ernstig last had van zijn in de vorige étappe opgelopen ververwondingen bij een valpartij. Hij zakte in het algemeen klassement naar de 13e plaats met een achterstand van ruim een half uur op de leider Bauvin.

De uitslag van de 12e étappe luidt: 1) Bauvin, 2) Bahamontes, 3) Mallejac, 4) Bobet, 5) Nolten, 9 Kubler, 19) Van Breenen, 21) Voorting, 43) Wagtmans, 49) Faanhof, 54) Wim van Est, 63) Koblet en 72) Suykerbuyck.

Het algemeen klassement luidt: 1) Bauvin met 70 uur 55 min. 14 sec., 2) Bobet, 3) Schaer, 4) Kubler, 5) Wagtmans op 19 min. 20 sec.

Het algemeen ploegenklassement luidt: 1) Zwitserland, 2) Nederland en 3) Frankrijk.

In het bergklassement staat Nolten derde.

Nederlandse profs worden weer amateur

's-Gravenhage. — Het KNVB-bestuur heeft besloten de uit het buitenland teruggekeerde ex-beroepsvoetballers J. Stoffelen, W. Lak[illegible] en A. Roosenburg direct ingaande en T. Timmermans met ingang van 2[illegible] Juli weer tot amateurs te verklaren.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
10e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Wagtmans (Ned.)
[illegible]	Wagtmans (Ned.)
12e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Bauvin (Fr. N.O.C.)

Voetbal-geschiedenis in sprekende cijfers

Willemstad. — Nu binnen enkele dagen de Curaçaose, Arubaanse en Surinaamse voetbal-fans zullen kunnen genieten van een krachtmeting tussen hun vertegenwoordigende elftallen en dat van Nederland, is het wel eens interessant alle vorige ontmoetingen tussen Nederland, Suriname, Curaçao en Aruba onderling, de score te laten passeren. Men zal dan zien, dat er in het verleden nog aardig wat contact is geweest en dat de uitslagen een wisselend karakter hadden. Wij laten hier het lijstje in chronologische volgorde volgen.

1934 Curaçao

22 Juli: Curaçao — Suriname 3—1; 25 Juli: Curaçao — Suriname 3—2; 27 Juli: Transvaal (Cur.) — Suriname 2—5; 29 Juli: Curaçao — Suriname 2—2; 31 Juli: Aruba — Suriname 1—1.

1935 Suriname

20 Mei: Suriname — Curaçao 0—1; 22Mei: Suriname — Curaçao 4—1; 24 Mei: Suriname — Curaçao 2—1.

1938 Curaçao

5 Juli: Curaçao — Suriname 2—1; 7 Juli: Curaçao — Suriname 1—0; 10 Juli: Curaçao — Suriname 4—1.

1938 Aruba

8 Juli: Aruba — Suriname 5—0.

1944 Suriname

25 Augustus: Suriname — Curaçao 1—2; 27 Augustus: Suriname — Aruba 5—0; 31 Augustus: Suriname — Curaçao 0—2; 1 September: Suriname B — Aruba 2—3; 5 September: Suriname — Aruba 2—3; 7 September: Suriname B — Aruba 1—6.

1946 Curaçao

30 Mei: Colombia — Suriname 1—1; 6 Juni: Aruba — Suriname 8—1; 10 Juni: Curaçao — Suriname 6—0; 13 Juni: Feyenoord — Suriname 8—1.

1950 Suriname

15 September: Suriname — Aruba Jr. 2—0; 17 September: Suriname — Aruba Jr. 3—2.

1950 Trinidad

18 November: Suriname — Curaçao 3—2; 27 November: Suriname — Curaçao 0—3.

1952 Aruba

14 Februari: Suriname — Aruba 1—2.

1948 Nederland

4 Augustus: Ajax — Suriname 2—2; 7 Augustus: Feyenoord — Suriname 3—1; 15 Augustus: Tilburg — Suriname 2—2; 21 Augustus: Quick — Suriname 5—4; 25 Augustus: Be Quick — Suriname 3—1; 28 Augustus: D.F.C. — Suriname 1—1; 1 September: Haagse Elftal — Suriname 3—0.

1946 HOLLAND. AUG. — SEPT.

Curaçao — Vollewijckers 4—6; Curaçao — Feyenoord 2—1; Curaçao — Com. Quick N.E.C. 2—3; Curaçao — Com. Tilburg 5—2; Curaçao — Com. Groningen 1—0; Curaçao — Com. Limburg 2—6; Curaçao Feyenoord 3—3; Curaçao — Blauwit 2—1; Curaçao — versterkt V.U.C. 5—3.

1952 Holland

Curaçao — Blauw Wit 1—3; Curaçao — B.V.V. 1—5; Curaçao — Feyenoord 0—1; Curaçao — Ned. B-elftal 3—3; Curaçao — Enschede 0—1; Curaçao — N.E.C. 4—3.

1952 Curaçao

Curaçao — B.V.V. 1—1.

1946 Curaçao

Curaçao — Feyenoord 4—0.

Bommen en geen eieren

Washington. — Of Zijne Excellentie de ambassadeur van Honduras een pakje in ontvangst wilde nemen? Met enige voorzichtigheid maakte Zijne Exc. het geval open: er zat een bom in, gevallen op Hondurees grondgebied tijdens de jongste schermutselingen in Guatemala. Het was een cadeautje van de Hondurese regering om de staatslieden in Washington er van te overtuigen, dat er heus met bommen en niet met eieren gegooid werd.

Een Nederlandse polder in Canada

Pionierswerk in de beste zin

Een groep ondernemende Nederlandse boeren, die naar Canada geëmigreerd zijn, is met man en macht bezig een groot stuk moerasgrond in de vruchtbare Fraser-vallei te veranderen in een bloeiende landbouwgemeenschap.

Ongeveer 30 mijl ten oosten van hier ligt in de „Pit Meadows", 'n uitgestrekt moerasgebied, dat omgeven is door vervallen dijken. Om dit stuk grond droog te malen, gebruiken de boeren methoden, die door de eeuwen heen in Nederland beproefd zijn. Wanneer zij hierin slagen — en het heeft er alle schijn van, dat zij zullen slagen — zal deze nieuwe landbouwgemeenschap een belangrijke leverancier van zuivelproducten en landbouwproducten voor Vancouver worden, de op twee na grootste stad van Canada.

Dit project wordt geleid door mr. J. Blom, voorheen een bankier en advocaat in Wassenaar.

Kort na de eerste wereldoorlog werd dit gebied ingedijkt en bebouwd door Canadese boeren, maar deze dijken hielden geen stand tegen het water van de wild stromende rivier de Lilloet.

Mr Blom kwam in 1949 met zijn gezin naar Canada en richtte kort daarna een maatschappij op om dit land opnieuw in te dijken en bouwrijp te maken en tevens om huizen voor de toekomstige kolonisten te bouwen.

Eerst kwamen er deskundigen uit Nederland over, onder wie dr. N. Bizzevel, ingenieur en dijk-expert uit Haarlem, de landbouw-expert J. van de Vegte en P. van de Graaf uit Dordrecht, die supervisie over de bouw kreeg.

Het meest dringende probleem was het dijkherstel. De Nederlanders speelden het klaar deze dijken plus een gat van 100 m. weer in goede staat te brengen. Zij maakten hierbij gebruik van plaatselijke werkkrachten.

Tegelijkertijd werd op 62 palen een watergemaal gebouwd. Het vermogen is ongeveer 360.000 liter per uur.

Binnen een jaar was het land drooggelegd en waren draineringsloten gegraven. Ook werd een analyse gemaakt van de grond en werd een diepgaande studie gemaakt van het klimaat.

Van der Vegte, die samenwerkte met deskundigen van de universiteit van Brits Columbia, verloor geen tijd en zaaide haver, gras en klaver. Ook werden proeftuinen aangelegd met tarwe, rogge, aardappelen en groenten. Het project werd zorgvuldig voorbereid. Niets werd aan het toeval overgelaten. Deze zorg heeft al vruchten afgeleverd.

De bedoeling is de polder te verdelen in honderd stukken van 40 tot 100 acres. Op ieder van deze stukken zal een boerderij worden gevestigd. Zij zullen worden verhuurd met een optie tot kopen ingeval de maatschappij zou worden geliquideerd. Maar eerst zullen huizen worden gebouwd en de grond drooggelegd en bezaaid. Dit voorbereidend werk gaat nog steeds voort.

Van het basketball front

DRAGONS VERPLETTERT S.D.L.

(van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — De eerste wedstrijd van de semi-finales, van het tournooi ten bate van het Gebrekkige Kind, die gisteravond in het Bargebad werden gespeeld, ging tussen Lightning en Athene. Het spel van Lightning was zeer goed en vlug en deze jonge club zal in de toekomst nog een gevaarlijke tegenstander blijken te zijn. Ofschoon Athene niet goed op dreef was en vele malen met bad luck had te kampen, waren de jongens van Lightning veel offensiever en met „bliksemsnelle" aanvallen werden de Atheners keer op keer overrompeld.

Lightning wint met 52-39 van Athene

Bij de rust was de stand 25—22 in het voordeel van Lightning en de derde quarter bleek voor Athene noodlottig te worden. De Oranjehemden van Lightning wisten in deze quarter nl. 21 punten te maken tegen 7 van Athene, waardoor het einde van de derde quarter kwam met een 46—29 achterstand voor de groentjes. In de vierde quarter zette Athene alles op alles om de achterstand in te halen, doch ondanks energieke pogingen gelukte dit niet. Zoals wij reeds meldden, had Athene deze avond veel pech met het doelpunten, doch niettegenstaande is de overwinning van Lightning zeer zeker verdiend. Wij zien de eindstrijd van Lightning tegen Dragons met spanning tegemoet.

Van de Curacaose sportvelden

S.D.L. bijna „geondrejand"

Direct na het begin ontplooide zich een snelle heen en weer golvende strijd en het eerste doelpunt kwam van de hand van Lieuw Choy, direct hierop gevolgd door een van Roy en een van Testing. De drie sterren van de „Drakenploeg" wisten daarna de stand gelijdelijk op te voeren en het einde van de eerste quarter kwam met een 12—2 voordeel voor de gelen. Jammer dat Shee wegens een enkelblessure moest uitvallen, zodat de taaie Dragons verder moesten spelen met vijf man zonder substitutie. Ook de tweede quater bracht geen verbetering in het scoren van de S.D.L.-ers, die deze avond wel zeer bijzonder veel pech hadden. Ballen vlogen rakelings langs de ring, in de ring, doch dan weer eruit, kaatsten op de ring en dan tegen de lat naar buiten. De derde quarter begon met een 20—6 achterstand voor S.D.L. en het spel werd een beetje fors. Bij een schermutseling tussen twee spelers ontstond een gevecht, waarbij menige rake klappen vielen. Door tussenkomst van scheidsrechter Römer, en enige toeschouwers werd echter erger voorkomen. Het einde van de derde quarter kwam met een 34—16 stand voor de Dragons en het scheen dat men het had gemunt op een „ondre jan". In de vierde quarter echter haalden de S.D.L.'ers hun score een beetje op en op het nippertje ontsnapte men aan een „ondre jan".

De beste scorer van de avond was Testing en wel met liefst 28 punten!

Vier finalisten voor volleybaltournooi

Emmastad. — Gisteren zijn op de banen van Asiento de volleybalwedstrijden verspeeld, welke onder auspiciën van de sportvereniging „Macabi" zijn georganiseerd. Deze wedstrijden droegen een jubileumtintje, want „Macabi" viert haar eerste lustrum. In de gisteren gespeelde wedstrijden had „Macabi" echter pech, want hoewel zij in de eerste wedstrijd met 2—0 won van de Thomaskring, werd zij in de tweede wedstrijd tegen Squadron met 2—1 geklopt, zodat zij de finale niet bereikte.

De uitslagen luidden:

Combinatie — Kwiek 0—2; Asiento II — Marine Basis 0—2; POC — Marine Suffisant 0—2; Sithoc — Asiento II 2—0; Jan Thiel — Combinatie 2—0; Thomaskring — Squadron 0—2; Asiento I — POC 2—0; Macabi — Thomas Kring 2—0; Kwiek — Jan Thiel 0—2; Macabi — Squadron 1—2; Asiento 1 — Mariniers Suffisant 2—1 en Sithoc — Marine Basis 2—0.

Hierdoor plaatsen Jan Thiel, Sithoc, Squadron en Asiento 1 zich in de finale, die hedenavond verspeeld wordt op de banen van Asiento; aanvang 20.15 uur. De uitgeschakelde ploegen worden hedenavond verzocht aanwezig te zijn aangezien na afloop van de finale iedere deelnemer een kleinood krijgt aangeboden.

Film in het Cultuurcentrum

Willemstad. — In het Cultuurcentrum wordt heden- en morgenavond een filmvoorstelling gegeven. Vertoond worden:

„Tight rope tricks", een vrolijk verhaal, dat zich afspeelt in een circus.

„Oogstfeest te Barber" en aankomst van de „Zeven Provinciëënë", Koninginnedag, een prachtige reportage in kleuren van volksgebruiken en actualiteiten op Curaçao opgenomen en van geluid voorzien door Frank Chumaceiro.

Igor Gorin, „Barber of Sevilla", voor de liefhebbers van operamuziek.

Voorts draait nog actueel Nederlands Nieuws, „Land of Pyramids", een kennismaking met een der oudste beschavingen en met een modern land. Tot slot avonturen van Charlie Chaplin. De aanvang van de film is gesteld op 20 uur.

Filmvoorstelling in de JPF-Club

Willemstad. — Op Donderdag 22 Juli aanvang 20.15 uur precies, worden in de JPF-club vertoond de film „Aida" en „Emperor Waltz". Als hoofdfilm draait „The Missing Corpse". De laatste is een complete speelfilm in het Engels met vooraanstaande artisten in de hoofdrollen.

Voor de bezoekers een gevarieerd programma, boeiend van begin tot einde. Introductie is toegestaan.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 1 in en 2 uit; tankschepen 15 in en 7 uit; zeilschepen 3 in en 2 uit. Passagiers landend 5, vertrokken 3 en doorgaand 206.

Hato: Vliegtuigen 13 in en 11 uit. Passagiers landend 116, vertrokken 91 en doorgaand 53.

P & T Seafarer v. Belen nr Cristobal.
Santa Rosa v. New York nr La Guayra.

Het K.L.M. vliegtuig, dat Maandag van Curaçao vertrok, landde hedenochtend om 02.26 uur op Schiphol. De machine, vertrokken Maandag van Curaçao arriveerde hedenochtend om 00.39 uur op Curaçao.

Nog geen stenen in de St. Annabaai

Willemstad. — Destijds meldden wij, dat het Bestuurscollege opdracht heeft gegeven — teneinde het spatten van zeewater op de walkant van het Brionplein te voorkomen — een hoeveelheid stenen voor de kade in het water van de Annabaai te plaatsen. Deze stenen zouden dan min of meer als golfbreker fungeren. Het wachten op het verrichten dier werkzaamheden was op een grote kraan, die momenteel ten behoeve van de baaien in bedrijf is gesteld.

Naar wij vernemen, komt binnenkort de grote kraan vrij en mag verwacht worden, dat begin Augustus met de anti-spetter-werkzaamheden worden begonnen.

Gezellige POC-canastadrive

Willemstad. — Een 20-tal deelnemers heeft gisteren weer een gezellige avond gehad en speelde de tweede drive van een serie van vier Canasta drives. De spanning zat er ook gisteravond weer in. Verschillende spelers waren erg enthousiast. Volgende week wordt de derde drive gehouden. De laatste volgt dan een week later, allen op Dinsdagavond.

Examen voor hulponderwijzer

Wilemstad. — Voor het examen voor Hulponderwijzer, werden 7 candidaten geëxamineerd, hiervan slaagden 4 candidaten t.w. Lucila Ogenia Basilio, Gregoria Francisca Lucia Calister, Josephina Eduardina Dreischor en Maria Wilhelmine van Exel-Sang Ajang.

Het weer

Max. temp. 30.8 C (87.5 F), min. 26.1 C (79 F) en gem. 28 C (82.4 F). Max. wind 22, min. 8 en gem. 15 knopen. Vochtigheid 73%. Neerslag sporen. Helder 2 en licht bewolkt 22 uren.

Colombianen feestelijk bijeen

Suffisantdorp. — De viering van de Colombiaanse Onafhankelijkheidsdag, waarover wij gisteren reeds berichtten, vond gisternamiddag haar hoogtepunt in een feestelijke bijeenkomst te Suffisantdorp. Ruim driehonderd Colombianen waren in barak 17 tezamen gekomen om er te luisteren naar de gloedvolle toespraken van de Adj.-Directeur van de C.P.I.M., de heer W. van Wordragen, de Consul-Generaal van Colombia, de heer Juan de Dios Amador, en de voorzitter van de Colombiaanse Dorpscommissie, de heer Rafael Cantillo. Zij allen wezen op de buitengewoon prettige verstandhouding tussen de Maatschappij en de Colombiaanse werknemers.

Na de sprekers kwam „Conjunto Estrellas del Caribe" aan bod. Mevr. Leal en de heer Wordragen vormden het eerste danspaar. En weldra werd dit goede voorbeeld door alle danslustigen gevolgd. De keuken, waarin de heer Van Es de scepter zwaaide, zorgde er voor, dat ook de inwendige mens niet werd vergeten. De prettige stemming was er al spoedig in. Daartoe droeg ook bij de kunstzinnige versiering van vlaggen, gekleurd licht, en de beeltenissen van H.M. Koningin Juliana en Simon Bolivar.

Onder de feestelingen bevonden zich zich behalve de genoemde autoriteiten nog de heer Don Julio Andres Espinal consul van Sto Domingo; de heer Martijn, consul van Haïti; Mej. Jove, consul van Venezuela ,alsmede een groot aantal andere belangrijke persoonlijkheden.

Straten krijgen namen

Willemstad. — Er zijn weer heel wat straten die een naam krijgen. De commissie die zich met het nobele werk van de naamgeving bezighoudt, is reeds in vergadering bijeengekomen. De nieuwe straten, die in de omgeving van Santa Rosa verrijzen, worden vernoemd naar Caraibische eilanden, meer ten zuiden van deze woonwijken zijn ook straten, die op een naam wachten.

Ook aan hen heeft de commissie gedacht, de straten worden daar vernoemd naar namen van Zuid Amerikaanse landen, zoals Uruguay, Paraguay, enz. Voorts is een voorstel gedaan om de straten met lange namen, zoals de Schout bij nacht Karel Doorman weg enz, ten doen vervangen door Karel Doormanweg.

Voorts is voorgesteld om de Nijlweg de naam Frater Ricardusweg te doen geven.

JOURNAAL VAN DE MOBIELE BRIGADE

Willemstad. — De opbrengst van de M.B. gisteren is niet zo veel. Er zijn 6 processen-verbaal uitgedeeld, 4 waarschuwingen werden gegeven, terwijl 7x assistentie is verleend. Tevens zijn door de Mobiele Brigade twee lichte aanrijdingen behandeld.

Toegang tot ouderlijke woning ontzegd 1

Een jongen had ruzie met vader, moeder en zus. Het onderzoek ingesteld door de M.B. bracht aan het licht, dat de knaap zo laat was thuisgekomen de avond tevoren, dat zijn pa hem hieromtrent onderhield en hem de toegang tot de ouderlijke woning ontzegde. De jongen heeft de nacht bij de buren doorgebracht.

Toegang tot ouderlijke woning ontzegd 2

Op Saliña verzocht men assistentie. Het betrof een geval van een vrouw, die geruime tijd met een man had geleefd doch ruzie had gekregen. Deshalve liep zij weg en keerde naar het huis van haar moeder terug. Deze wilde haar echter niet in huis hebben zodat de vrouw maar weer naar de man terugkeerde.

Vangst: een mes en een speelgoed-pistooltje

De vrouw I.S. wonende op Klein Marchena ondervond last van en voelde zich bedreigd door de man H.V. die gezegd zou hebben, dat hij haar met een mes zou gaan steken en dan zetten. De M.B. greep de bedreiger als apotheose het huis in de fik te en vond op hem een mes en een speelgoedpistooltje. Daar de recherche reeds het een en ander van deze zaak afwist, is de man overgegaan aan deze dienst.

Personeel Postkantoor heeft last van vrouwen

Het personeel van het Postkantoor ondervond last van enkele kijvende vrouwen, die te veel herrie maakten, waardoor het personeel in zijn werk gestoord werd. De M.B. trof enkele vrouwen aan, die zich buiten de markthallen bevonden. Zij zijn gewaarschuwd en verwijderd.

Lette niet op II

Willemstad. — Op het Brionplein liep gisteravond een zeeman op de rijweg en is aangereden door een personenauto. Een lichte verwonding aan zijn knie was het enige, dat de man opliep, dus hij kwam er nogal goed af. Beter uitkijken, sailor!

Militaire jeep in greppel

Willemstad. — Een militaire jeep, die hedenochtend omstreeks half zeven vanaf de Churchillweg de Rooseveltweg wilde oprijden in de richting van het vliegveld, slipte door de gladheid van de weg en kwam op zijn zijde in een greppel terecht. De bestuurder bekwam lichte schaafwonden.

En dan nog....

Willemstad. — De Verkeersafdeling meldde behalve de elders in dit blad geplaatste berichten over verkeersongevallen, verder nog twee lichte aanrijdingen.

Kapotte lip

Willemstad. — In de Middenstraat waren twee jongens — een van hen is een loopjongen in dienst bij Boekhandel Salas — aan het vechten geslagen. Twee agenten kwamen ter plaatse, die de beide knapen aan de recherche overgaven.

Niet van school gehaald

Willemstad. — Twee kinderen, broertje en zusje van 7 en 6 jaar, zijn gisteren niet afgehaald van school. De M.B vond hun adres in de schooltas — F. D Rooseveltweg 28 — en bracht de kinderkens naar huis.

Lette niet op I

Willemstad. — Op de De Ruyterkade stak gistermiddag een vrouw de weg over zonder op het verkeer te letten Zij liep tegen een wielrijder op en bekwam een dikke bovenlip en een pijnlijke onderkaak. Voortaan zal deze vrouw wel goed uitkijken voordat zij oversteekt.

HET STATUUT

Meerderheid fracties is voor spoedige behandeling

Volgende week openbare vergadering?

Willemstad. — In aansluiting op ons bericht van gisteren met betrekking tot de fractievergadering der Staten terzake de te volgen procedure van het Statuut, vernemen wij nog, dat de UNA (Dirksz), Yrausquin (buitenlands) (PPA) en Henny Eman (AVP) afwezig waren. De heren Dirksz en Yrausquin lieten zich niet vervangen, de heer Eman echter had telegrafisch doen weten, dat hij zich neer zou leggen bij de beslissing van de meerderheid.

Naar aanleiding van deze belangrijke fractievergadering vernemen wij nog, dat de voorzitter der Staten de leden een brief heeft doen toekomen, waarin hij zijn voornemen kenbaar maakt het ontwerpstatuut op Dinsdag des voormiddags 08.15 uur in de gecombineerde vergadering te behandelen. Tevens verzocht de Voorzitter der Staten eventuele bijdragen schriftelijk in te dienen. Tevens is medegedeeld, dat het de bedoeling is, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, dat het Statuut op Donderdag 29 Juli as. in het openbaar behandeld wordt.

Van Regeringszijde is geen landsverordening ingediend, de Staten dienen zelf een besluit tot aanvaarding van het Statuut te nemen.

In Radio Advies Raad bleef het rustig

Willemstad. — De met zo veel belangstelling tegemoet geziene vergadering van de Radio Advies Raad met als voornaamste punt van bespreking de z.g. minderheidsnota, die eigenlijk een meerderheidsnota blijkt te zijn, is in alle rust verlopen. Tot een motie van wantrouwen, waarmede enkele anti-minderheidsnota-leden rondliepen, is weinig gekomen.

Gelukkig maar ook. Op de allereerste plaats dient men rustige beschouwingen aan onbezonnen handelingen vooraf te laten gaan.

Het resultaat dier vergadering is, indien wij goed ingelicht zijn, dat de Landsminister niets werd geadviseerd.

De Landsminister zelve zouden wij in overweging geven met spoed in de radio-aanvrage Arends een beslissing te nemen.

Mr. Bondam treedt gedurende de afwezigheid van mr. Ellis op als procureur-generaal.

Robben vieren feest

Willemstad. — Gelijk wij reeds melden viert de zwemvereniging „De Robben" binnenkort haar eerste lustrum en uiteraard gaat dit niet onopgemerkt voorbij. De voornaamste activiteiten rondom dit lustrum — hoe kan dat ook anders — krijgt zijn beslag in het water. Op 8 Augustus a.s. is er een gezellige picnic te Sta. Cruz en onvoorziene omstandigheden voorbehouden wordt in het Rifzwembad op 26 Augustus a.s. wedstrijden gehouden, waarbij ook een waterpolo ontmoeting tussen de Robben en Asiento verspeeld zal worden.

Washington. — De George Washington Universiteit te Washington heeft bekend gemaakt, dat het principe van rassenscheiding is afgeschaft en dat van nu af aan de poorten van de universiteit ook open staan voor kleurling-studenten.

Van de Rechtbank

Ruiten ingooien voor zijn genoegen

Willemstad. — De ruiteningooier M.J.E., die op Saliña een van de grote ruiten van de Chevrolet-showroom ingooide, is hedenochtend voor het gerecht in Eerste Aanleg verschenen. Conform de eis, veroordeelde de rechter hem tot één maand gevangenisstraf. E. schepte er een genoegen in om ruiten in te gooien. Reeds eerder heeft hij bij Spritzer & Fuhrmann een ruit kapot gemaakt. Hij wordt minder toerekeningsvatbaar geacht.

Meineed en moeilijke gezinsomstandiheden

Willemstad. — Voor het Gerecht in Eerste Aanleg verscheen hedenochtend de vrouw C.M.M., die meineed pleegde in een echtscheidingsproces. De Officier van Justitie eiste drie maanden onvoorwaardelijk. Zij is veroordeeld tot zes maanden voorwaardelijk, dit in verband met de moeilijke gezinsomstandigheden, waarin zij — volgens het reclasseringsrapport— verkeert.

McCarthyisme

Robert Stevens, de Amerikaanse minister voor het leger, die de afgelopen maanden nogal wat te verduren heeft gehad van senator Joe McCarthy, heeft midden overdag een nachtmerrie beleeft, toen hij op een vliegveld in Noord-Ierland landde. Plotseling was de minister van alle kanten door McCarthy's omgeven. Waar hij zich ook wendde of keerde, telkens ontmoette hij de naam van zijn grote tegenstander. „Dit moet het McCarthy-land zijn", bromde Stevens.

Jack McCarthy had dienst in de verkeerstoren van het vliegveld en „praatte" dus zijn toestel naar beneden. Charley McCarthy deed dienst als „Operations Officer" John en Jack McCarthy begeleidden de minister door de douaneloods. Paddy McCarthy bracht hem in het restaurant een kopje koffie.

Micky McCarthy fungeerde als gids en achter het loket van het postkantoortje zat Tom McCarthy. Het personeelslid van de gronddienst Joe McCarthy had het veiliger gevonden, om maar een snipperdag op te nemen.

Op 2 Juni is een geslaagde proefvlucht van drie kwartier gemaakt met de Douglas A 4 D Skyhawk, de kleinste Amerikaanse straljager. Hoewel het toestel de helft kleiner is dan sommige straaljagers, is het in staat een stoombom mede te voeren.

Waar blijven de nieuwe politie-uniformen ?

Willemstad. — De politie-uniformen blijven maar uit. Verschillende proeven zijn genomen, maar de uniformen zijn er nog steeds niet. Wel wordt beweerd, dat een en ander onder weg is, dit moeten dan de overhemden en onderscheidingstekenen zijn. Broeken zijn er wel, de oude stof moet nl. eerst opgemaakt worden. Wij hopen, dat de politie spoedig in haar nieuwe uniform onze straten en wegen zal opfleuren; het is beter dan het oude.

ANV-ers op Chobolobo

Willemstad. — Het Arubaanse toneelgezelschap was gisteravond na het succesvol optreden in Roxy de gast van de heer A. Moron Jr en is in de feëerieke tuin van Chobolobo onthaald. Een lange tafel was opgesteld en de dranken vloeiden rijkelijk. De Chobolobo-band „The Chobolobians" speelden tot diep in de nacht en op menig walsje of foxtrotje — het reportoire van deze band is zeer veelzijdig — dansten de gasten op de door het grachtje omgeven gladde vloer. Onze collega Gerrit Schagen, redacteur van de Arubaanse Courant, lid van het Arubaanse gezelschap, mochten wij gisteravond ook de hand drukken. Het is een lange tijd, dat Gerrit Schagen voor het laatst op Chobolobo is geweest.

Het is na afloop van de première „Het Witte Schaap" heel gezellig geworden en wij geloven dan ook, dat de „Arubanen", die ons eerst hebben laten genieten, later zelf hebben genoten van onze „nightclub".

Gouden schittering van de gele trui is dan eindelijk voorbij

(Van een Nederlandse sport-medewerker)

CAEN, Zondag.

Dat was dus het hoofdstuk van de gele trui. Drie dagen gulden schittering met extra belangstelling, extra applaus, extra ererondjes en extra premies. En in het dierbaar Nederland een stemming van Van-je-hela-hola, welke niet eens helemaal ongemotiveerd was, omdat de kleine heer uit Breda, die van al die belangstelling, dat applaus, de ererondjes en de premies aanleiding, oorzaak en middelpunt was, inderdaad in blakende conditie verkeerde en op eigen kracht met grote allure een respectabele serie aanvallen van op winst beluste sterke rivalen, keurig netjes heeft afgeslagen.

De gouden schittering van de maillot jaune is nu voorbij. Op weg naar Caen hebben verheerlijkte Franse supporters erepoorten opgericht en spandoeken gespannen met overdonderende loftuitingen aan het adres van hun idool, Louison Bobet. Al zijn ze er dan niet in geslaagd het zo bont te maken als de plaatselijke omroeper in het Vlaamse Beveren-Waas, die zijn dierbare stadgenoten in alle ernst en vervoering welke hij maar kon opbrengen mededeelde, dat het geachte publiek onder nummer 56 kon bewonderen de „wonderlijk mooie Hugo Koblet". Alsof de aldus geprezen schoonheid van deze Koblet het nummer van de rennerscatalogus nodig zou hebben om zich voor de bewoners van Beveren-Waas van zijn minder met uiterlijk schoon gezegende collega's te onderscheiden!

De formidabele overwinning van Van Est te Caen

Neen, ge moogt vooral niet zeggen dat de gele trui ons in deze eerste fase van de Tour niet een hele voorraad aanzien, roem en fortuin heeft gebracht. Zij heeft ons ook doen weten dat het niet ongerechtvaardigd is in deze ploeg enig vertrouwen te hebben, maar er tevens de voetnoot bij geplaatst dat de onverbrekelijke en onmisbare harmonie welke te Brasschaat voor dit succes de grondslag legde daarna niet geheel in dezelfde mate dienstbaar is geweest aan de verdediging van wat het kostbaarste kleinood van het internationale wielerleven wordt geheten. Men ontkwam namelijk niet geheel aan de indruk dat er in onze ploeg enkele renners waren die het allemaal prachtig vonden, dit succes en de daaraan verbonden honoraire en financiële gratificaties; maar die toch niet hebben kunnen verbergen dat zij instede van een zekere Wagtmans vele malen liever een andere landgenoot, namelijk zichzelf, in de gouden leiderstuniek van Le plus grand cirque du monde, gekleed wilden zien gaan. Niet dat dit onbegrijpelijk, onlogisch of onbehoorlijk zou zijn, dat niet. Wie in de Tour de France een paar maal de publiciteit heeft wakker geschud, óf door een etappezege, of door een formidabele demarrage, desnoods door een goed afgelopen duiking in een redelijk diepe ravijn, maar vooral door de verovering van de maillot jaune, hij zal straks, wanneer de Tour haar joyeuze entree op het rose cement van het Parc heeft gemaakt, in zijn contracten met baandirecteuren en organisatoren van criteria, bepaalde kleine supplementen kunnen verlangen bóven hetgeen in dergelijke gevallen als honorarium gebruikelijk is. Het is natuurlijk wel griezelig dat wij zo nauw verwant aan het sportieve het zakelijke moeten noemen, maar dat is nu eenmaal niets anders dan de moderne werkelijkheid; precies dezelfde waaraan nu ook de KNVB zich met zijn frappante koerswijziging heeft overgeleverd.

Op eigen kracht

Het is dus niet zó dat wij de begeerte naar de gele trui, wanneer die dan toch in Nederlandse handen moet vallen, van onze andere landgenoten niet zouden kunnen begrijpen. Wel moet het ons ter harte gaan dat die begeerte een zekere — laat ons maar zeggen — nonchalance heeft veroorzaakt bij de verdediging van het nu eenmaal — en terecht — aan Wagtmans ten deel gevallen kleinood. Wanneer ge de kunst van het lezen ener wielerhistorie verstaat, zult ge dat in alle verslagen tussen de regels door reeds hebben opgemerkt en vertellen wij met deze verklaring allerminst iets nieuws. Want zowel in de tweede als in de derde etappe, heeft de kleine heer uit Breda vrijwel op eigen kracht het hoofd moeten bieden aan de verzamelde aanvallen van uitgelezen matadoren als Koblet, Kübler, Bobet, Robic, Schaer, Ockers, Bauvin en nog enkele grootheden welke de lezer ook als outsider in de wielermaterie ongetwijfeld meer dan eens heeft horen noemen. Nu is dat allemaal goed en wel en ook juist omdat de standing van de gele trui bepaalde verplichtingen op hoog (wieler)niveau voor haar bezitter meebrengt.

Maar wanneer ge met ons wilt vaststellen, dat in deze Tour de France de aanval troef is geweest en dat die aanvallers niet de mindere goden zijn geweest, maar vrijwel zonder uitzondering de cracks, dan zult ge met alle — eventuele — gebrek aan gevoel voor deze materie desondanks kunnen vaststellen, dat ook de eerzucht, de geestdrift, de energie, de conditie en de kwaliteiten van onze Maillot Jaune op den duur tegen dit geweld niet konden zijn opgewassen. Men heeft hem te veel alleen laten doen en het is louter en alleen aan Wagtmans te danken geweest, dat hij twee dagen lang met één magere, wankele seconde voorsprong op Bobet, de gele trui heeft kunnen behouden. Louter en alleen aan Wagtmans en dat mág niet in een ploeg welke het vorige jaar vóór alles door eenheid en harmonie zo'n verrassende en verrassend goede prestatie heeft geleverd.

In andere handen

Zondag is die gele trui in andere handen overgegaan. Dat kon moeilijk anders. In de tijdrit per ploeg moesten de Franse nationalen en ook de Zwitsers absoluut een graad hoger worden aangeslagen dan onze landgenoten en met de bescheiden voorsprong van niet meer dan één simpele seconde op Bobet, was Wagtman's vonnis derhalve wel bij voorbaat getekend. Overigens neemt zulks niet weg dat wij onze landgenoten, met sterke tijdrijders als Van Est en Wagtmans en ook Voorting beslist in staat hadden gkeacht tot 'n betere prestatie dan de zevende plaats achter Spanjaarden, Belgen en twee Franse regionale ploegen. De fout heeft zonder twijfel hierin gescholen dat de Nederlandse ploeg te lang met mindere krachten bleef doorwerken, in tegenstelling tot de Zwitsers en de Fransen die hun minder sterke tijdrijders terecht achterlieten, om daarmee het tempo van de sterkeren zo hoog mogelijk te kunnen opvoeren. Bij de Nederlanders hebben Maenen, Suykerbuyk en Van Breenen evengoed hun deel van het werk aan het hoofd van het nationale peletonnetje gedaan en al ontlastten zij daarmee hun cracks voor een belangrijk deel van veel zwaar werk, aan de gestage cadans, welke onze beste tijdrijders zonder blok aan het been hadden kunnen ontwikkelen, heeft dat veel afbreuk gedaan. Wij durven er wel aan toe te voegen dat zulks ons de derde plaats in deze tijdrit heeft gekost.

Nederlandse bedreiging

Men ontkwam niet aan de veronderstelling, dat onze landgenoten zonder de druk van die felbetwiste gele trui, in bepaalde opzichten geheel anders voor de dag zouden zijn gekomen. En ziet, nauwelijks was het symbool van het leiderschap in de handen van Bobet overgegaan, of men zag de brave Van Est, niet meer gebonden door de rust welke er rond de tunique d'or van zijn kopman Wagtmans zoveel mogelijk moest heersen, als een raket uit het peleton wegvluchten en in Caen een formidabele overwinning behalen met een voorsprong van vier volle minuten op vrijwel het ganse peleton.

Resultaat: een dubbele Nederlandse bedreiging voor de leiderspositie van Bobet en eenzelfde situatie voor onze landgenoten als voor de Zwitsers, die eveneens met twee man (Koblet en Schaer) zijn vertegenwoordigd in een kopgroep van een half dozijn renners die nog geen twee minuten achterstand hebben op de drager van de maillot jaune. En wanneer nu het dierbaar Nederland maar niet ál te zeer gevangen raakt in een stemming van hupfalderiere en de Nederlandse ploeg de onmisbare harmonie maar zal blijven zien als punt één, dan mogen wij gerust vaststellen dat er in de karavaan welke langs zo'n grote omweg voortploegt naar Parijs een contingent Nederlanders meepeddelt, dat mét en óndanks zijn spanningen, zijn ambities, zijn persoonlijke eerzucht en zijn tegenslagen, een te respecteren gezelschap vormt, waarvan ge in de komende dagen nog wel zult horen spreken.

Verscheidene Amerikaanse Marinevaartuigen, die op 1 Maart in de buurt van de Marshall-eilanden in een radioactieve wolk terecht kwamen, hebben zich door middel van een sproei-installatie met water ontsmet.

Tom Poes en het kunsthars-hart 1828

1928. — Tom Poes krabbelde overeind en keek zijn vriend na. Die liep, geleid door Proffesor Sickbock, door het smalle steegje in de richting van een kleine, fabriek en keek niet één keer om.

„Het loopt verkeerd!" dacht Tom Poes. „Ik moet iets doen, voordat het te laat is. Maar wat?"

Inussen was heer Ollie het fabriekje binnengestapt en stond nu in een kale ruimte die omringd was met rekken waarop ontelbare stopflessen stonden.

„Dit is mijn werkplaatsje!" merkte de geleerde bescheiden op, Hij trad op een hoek toe, waar zich een zitje bevond en knipte een schermerlampje aan.

„Gaat zitten, mijn waarde!" vervolgde hij, „Ik moet eens rustig met U praten. Ge zijt in een bedroefde stemming en ik merk, dat Uw geloof in Uw medeburgers geschokt is, Tut tut, dat komt niet te pas! Dat hoeft toch niet? U bent ouderwets! Dat is de kwestie!"

„Ik ouderwets?" riep heer Bommel verontwaardigd. „Ik ben een modern heer! Ik ga met mijn tijd mee!"

„Modern?" herhaalde de professor met fijne lach. „Kom, kom, mijn beste. U hebt nog last van Uw hart. Dat klopt nog en trilt en springt op en is bedroefd en is blij en dat leidt allemaal tot niets! Neen! Een modern heer gebruikt plastic! De vroegere geleerden hebben het wel met steen geprobeerd, maar dit is beter!"

„Een plastiek-hart?" vroeg heer Ollie beklemd. „Dat kan toch niet? Daar kan men toch niet op leven?"

„Het kán!" verklaarde de professor. „kijkt U maar eens naar de flessen om U heen!"

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

4

Aan het eind van de trap bestond er geen gevoel meer voor „op" of „neer", voor „boven" of „beneden". De dokter en Gibson bevonden zich in een lange, cylindrische ruimte, waar kriskras touwen door liepen, maar die overigens leeg was. En aan het eind stroomde zonlicht naar binnen door een soort van patrijspoort, die daar voor observatiedoeleinden was aangebracht. Terwijl Gibson toekeek, bewoog die bundel zonlicht gestadig langs de metalen wanden als een zoeklicht op speurtocht naar zijn prooi, werd voor een ogenblik verduisterd en stroomde dan opnieuw naar binnen door een ander raam. Het was de eerste aanwijzing, welke Gibson's zintuigen hem gaven van het feit, dat het station werkelijk om zijn as ronddraaide, en hij maakte een ruwe schatting van de snelheid van de rotatie door na te gaan, hoelang het duurde, eer die bundel zonlicht zich weer op dezelfde plaats tegen de wand aftekende. De „dag" van die kleine, kunstmatige wereld duurde minder dan tien seconden. Dat was voldoende om aan de buitenkant van dit bolvormig lichaam de indruk van een normale zwaartekracht te geven.

Gibson voelde zich zo'n beetje als een spin in haar web, toen hij de dokter volgde, hand over hand zich voortbewegend langs de touwen, zonder moeite of inspanning, totdat zij bij de observatiepost kwamen. Ze bevonden zich, zoals hij zag, aan het eind van een soort schoorsteen, die in de richting van de as naar buiten stak, zodat zij in hun uitzicht niet belemmerd werden door de aan- en bijgebouwde apparaten en installaties en een nagenoeg onbeperkte blik hadden op de wereld der sterren.

„Ik laat u hier even alleen," zei de dokter. „Er valt genoeg te zien en het zal u best bevallen. Zo niet — wel bedenk dan, dat er onderaan die trap weer de normale zwaartekracht is!"

„Ja, dacht Gibson, — èn mijn retourtje naar de aarde met het eerste het beste straalvliegtuig. Maar hij was vastbesloten om de proef te doorstaan en een bevredigende medische verklaring te krijgen.

Het was volkomen onmogelijk zich voor te stellen, dat dit wereldruim-station zelf draaide en niet het firmament met zon en sterren. Om te geloven, dat het andersom was, vereiste een bewuste wilsinspanning. De sterren bewogen zich zó vlug, dat enkel de helderste duidelijk zichtbaar waren en de zon, wanneer Gibson zich permitteerde om er met een half oog naar te kijken, was een gouden komeet, die iedere vijf seconden langs de hemel schoot. Bij die fantastische versnelling van de natuurlijke orde der gebeurtenissen was het licht te begrijpen, hoe de mensen vroeger weigerden te geloven dat hun eigen stevige aarde ronddraaide en alle beweging hadden toegeschreven aan de wenteling van het hemelgewelf.

Ten dele verduisterd door de massa van het „station" was de aarde een grote halve maan, die met haar boog half de hemel overspande. Die „maan" wies langzaam, naarmate het station voortsnelde langs zijn baan rond de aardbol. Over een minuut of veertig zou zij vol zijn en een uur daarna volkomen onzichtbaar als een zwart schild dat de zon verduisterde, terwijl het station door zijn schaduwkegel gleed. De aarde zou al haar gedaanten doorlopen — van nieuw tot vol en van vol weer tot nieuw — in precies twee uur. Het tijdsgevoel raakte in de war wanneer men aan die dingen dacht. De vertrouwde indeling in dag en nacht, in maanden en seizoenen, had hier alle betekenis verloren.

Ongeveer een kilometer van het station verwijderd, mede bewegend in zijn baan, maar voor het ogenblik er in geen enkel opzicht mee verbonden, waren de drie wereldruimschepen, welke voor het ogenblik „in de haven lagen". Het ene was het nietige straaljagertje dat op de punt van een pijl leek, en dat hem ten koste van zoveel narigheid en ongemak een uur geleden van de aarde tot hier gebracht had. Het tweede was een voor de maan bestemd vrachtschip van naar schatting een duizend bruto registerton. En het derde was natuurlijk de Ares, bijna verblindend in de pracht van zijn gloednieuwe aluminiumverf.

Gibson had zich nooit kunnen verzoenen met het verlies van die slanke, gestroomlijnde wereldruimschepen, welke de droom waren van de eerste helft der twintigste eeuw. Dat glinsterende ding, dat nog het meest weg had van een halter, zoals gewichtsheffers die gebruiken, en dat daar tussen de sterren hing, beantwoordde volstrekt niet aan zijn idee van wat een interplanetaire mailboot moest zijn. Al had de wereld het aanvaard, hij niet. Natuurlijk kende hij de gebruikelijke argumenten — men had geen behoefte aan het stroomlijn-principe bij een schip dat nooit ook maar enige atmosfeer ontmoette, en daarom werd de uitvoering uitsluitend beheerst door de eisen van structuur en voortbeweging. Daar de in hevige mate radioactieve stuw-inrichting zover mogelijk van de plaats van de bemanning verwijderd moest blijven, was de haltervorm — twee kogels met een lange verbindingsbuis — de eenvoudigste oplossing.

Maar óók, dacht Gibson, de lelijkste! Dat kwam er echter weinig op aan, want de Ares zou practisch heel zijn leven doorbrengen in het verre wereldruim, waar alleen de sterren hem zien zouden. Klaarblijkelijk had het „etherschip" al brandstof ingenomen en wachtte slechts op het nauwkeurig berekend moment, waarop zijn motoren losbranden, tot leven en beweging zouden ontwaken en het zich los zou rukken uit de baan, waarin het cirkelde en tot dusver heel zijn bestaan had doorgebracht, om te worden weggeslingerd in de hyperbool welke uiteindelijk naar Mars voerde.

Wanneer dat gebeurde, zou hij aan boord zijn, meegesleept in het avontuur, dat hij nooit gedacht had, nog ooit zelf te beleven.

TWEEDE HOOFDSTUK

De cabine van de kapitein aan boord van de Ares was er niet op berekend om meer dan drie man te bevatten, wanneer de zwaartekracht haar werk deed, maar er was ruimte genoeg voor zes, als het schip in een vrije baan voer en men al naar believen op de wanden of op het plafond kon staan. Allen, die daar in Picasso-achtige hoeken rond kapitein Norden stonden gegroepeerd, hadden op één na al eens eerder door het wereldruim gereisd en wisten, wat er van hen verwacht werd, maar dit was geen gewone conferentie. De eerste vlucht van een nieuw wereldruimschip is altijd een gebeurtenis en de Ares was de eerste van zijn soort — het eerste inderdaad van alle wereldruimschepen, dat voornamelijk voor het vervoer van passagiers en niet op de eerste plaats voor vrachtvervoer gebouwd was. Wanneer het was volgeboekt, zou het een bemanning van dertig en een honderdvijftig passagiers op beperkt gerieflijke wijze kunnen vervoeren. Op zijn eerste reis echter waren de verhoudingen bijna omgekeerd en op het ogenblik wachtte zijn bemanning van zes personen op de komst van de enige passagier.

(Wordt vervolgd).

Amerika streeft naar budgetair evenwicht

Meer dan 3 millioen werklozen

(BIJZONDERE CORRESPONDENTIE)

Ofschoon de verbetering van de economische situatie in de V.S. in de jongste zes maanden bescheiden is geweest, blijkt de financiële wereld hierin toch genoeg aanleiding te vinden voor de verwachting, dat het tweede halfjaar veel bevredigender zal zijn. Men blijft voortborduren op de verdere inkrimping van de voorraadpositie, die einde Mei was teruggebracht op circa 80 milliard dollar en een deel van dit misschien wel wat voorbarig optimisme blijft gebaseerd op de omstandigheid, dat nu sinds de achtste achtereenvolgende maand deze voorraadinkrimping zich heeft voortgezet. Dit neemt niet weg, dat de voorraden altijd nog betrekkelijk hoog zijn gebleven en dat deze bij de handel in verhouding tot de afzet zelfs hoger zijn geworden dan een jaar geleden het geval was, terwijl een beduidende groei van de omzetten, tenminste op korte termijn, niet te verwachten valt.

Vlucht in aandelen

De industriële sector stemt nog evenmin tot blijmoedigheid. De jongste salarisverhogingen in sommige bedrijfstakken en nieuwe looneisen in andere branches zullen bij vele ondernemingen de exploitatiekosten doen stijgen en de algemene prijsstructuur ongunstig beïnvloeden, de winstmarges verkleinen en het concurrentievermogen verzwakken. Evenals in de vorige verslagperioden blijft de nog steeds uitermate gunstige positie van de weinige lichtpunten vormen. In het eerste halfjaar werd aan nieuwbouw niet minder dan 16.6 milliard dollar uitgegeven, 2 pct meer dan in het overeenkomstige tijdperk van 1953 en meer dan twee derden van dit bedrag werd besteed voor particuliere woningbouw.

Intussen heeft de Regering thans zijn belastingjaar dat op 30 Juli jl ten einde kwam, afgesloten met een geraamd tekort van „slechts" 3.3 milliard dollar, dat in elk geval zeer gunstig afsteekt bij het door president Truman voor het afgelopen belastingjaar geraamde tekort van 9.9 milliard dollar. Het is een bewijs, dat de nieuwe regering er tot nu toe in geslaagd is in de richting van een meer evenwichtige begroting te gaan. Dit resultaat is bereikt door het intomen van de openbare uitgaven, niet door het opnieuw aandraaien van de belastingschroef, die integendeel minder klemmend is geworden. Bovendien ontwaart men de vaste wil om regeringsbureaux en nationale bedrijven weer in handen van het particulier initiatief te stellen en hiermede zijn belangen van circa 10 milliard dollar gemoeid, derhalve gelijk aan die van een gigantisch concern als General Motors. President Eisenhower gaat uit van het standpunt, dat de regering slechts behoort te ondernemen, wat de particulieren niet bij machte zijn te volbrengen.

Ondanks deze gunstige aspecten, vragen deskundige Amerikaanse waarnemers zich altijd nog af, hoe de monetaire politiek zich uiteindelijk zal ontplooien, gezien de onzekere toekomst van 's lands economie. Walter Reuher, president van het Congres of Industrial Organization, heeft verklaard, dat het cijfer van iets meer dan 62 millioen werklozen nog niet bepaald op een economische vooruitgang kon wijzen.

Sleutelindustrieën als de staal- en de automobielbedrijven werken thans op minder dan 70 pct van hun capaciteit en ook in andere basisindustrieën bestaat grote werkloosheid.

De drie weken geleden door de Federal Reserve Board in de hand gewerkte geldschepping van zes à negen milliard dollar, die in de chartale en girale omloop worden gepompt, wordt in orthodoxe financiële kringen toegeschreven aan beweegredenen van opportunistische aard. In de jongste twaalf maanden is het de tweede maal, dat de Amerikaanse monetaire instanties tot geldscheppende maatregelen zijn overgegaan. In de zomer van 1953 werd dit gedaan om het optreden van voor de economie schadelijke deflatoire invloeden tegen te gaan. Hetzelfde gevaar bestaat thans niet. Ditmaal heeft men te maken met doelbewuste inflatoire impulsen door het van hogerhand bevorderen van aanzienlijke credietexpansie. Men tracht de economische opbloei kunstmatig te steunen door het gestadig opvoeren van de productie en wenst de systematische uitbreiding van de biljetten-circulatie te doen voorkomen als een normaal verschijnsel.

De indruk wint dan ook veld, dat in plaats van vast te houden aan het beginsel van gezond en waardevast geld, de Federal Reserve Board, verontrust door het uitblijven van een daadwerkelijke verbetering in de economische situatie, bezig is af te glijden op het hellende vlak van monetaire improvisaties. In dit licht bezien is de vlucht van de grote Amerikaanse investement-trusts en institutionele beleggers in het bewone aandeel, hoofdzakelijk met het oog op beveiliging van het belegde kapitaal, een belangwekkende aanwijzing. Hiermede ondergaat de eigenlijke kapitaalmarkt een kenschetsende verschuiving; een groot gedeelte van het bezit aan gewone aandelen geraakt in vaste handen, zodat een inzinking van het effectenmarkt in veel mindere mate dan vroeger te vrezen valt. Temeer omdat het voorbeeld door de bezitters van grote particuliere portefeuilles wordt gevolgd. Daar de Europese effectenmarkten een analoge ontwikkeling vertonen, zou men geneigd zijn tot de conclusie te komen, dat Amerika een nieuw tijdperk heeft ingeluid, waarbij het gewone aandeel de voorkeur begint te verkrijgen boven vaste-rentedragende fondsen. Deze omvaar. Op de Verenigde Staten rust wenteling is uiteraard niet zonder gedan ook in dit verband de verantwoordelijkheid voor deze bedenkelijke ontwikkeling.

Russische verpleegster opnieuw uit ziekenhuis ontvlucht

Kopenhagen. — Een 28-jarige Russische verpleegster Sunulova Rapolas, die op Pinkster-Zondag ter hoogte van de Faroe-eilanden van een Russische trawler gesprongen is om aan de Sovjets te ontkomen, is uit het Begdam-ziekenhuis in Kopenhagen gevlucht. De in Lithauen geboren vrouw was wegens een typhusaanval in het ziekenhuis opgenomen. Zij was inmiddels bijna genezen en waarschijnlijk is zij gevlucht uit vrees naar Rusland te worden teruggezonden.

Ned. maatschappij legt Turkse vliegvelden aan

Ankara. — De Turkse autoriteiten en de Luchthaven- en wegenbouwcompagnie „Road and Airforce Construction Company" hebben de contracten getekend voor de aanleg van twee vliegvelden in Turkije, en wel te Batman en Malatya. De luchthaven- en wegenbouwcompagnie is een Nederlandse maatschappij, waarin de Koninklijke Nederlandse Mij. voor havenwerken N. V. te Amsterdam en de N. V. Aannemers- en wegenbouwmaatschappij v/h firma Huymans te Rosmalen participeren. De aannemingssommen belopen in totaal een bedrag van 20 milioen Ant. Crt. Met de werkzaamheden wordt binnenkort een aanvang gemaakt. Zij worden door Nederlandse arbeiders verricht.

Fafani verdringt De Gasperi

Rome. — Amintore Fanfani is tot opvolger gekozen van Alcide de Gasperi als politiek secretaris van de Italiaanse christendemocratische partij. De Nationale Partijraad sprak zich met 59 tegen 0 stemmen uit voor Fanfani. 12 leden onthielden zich van stemming. De Gasperi werd gekozen tot de weinig invloedrijke functie van partijvoorzitter.

De stemming van de Nationale Partijraad kan worden beschouwd als een logische consequentie van het recente partij congres in Napels, waar Fanfani, de leider van de sterke linkervleugel van de partij, onbetwist de sterke man bleek te zijn en de plaats bleek te hebben ingenomen van de Gasperi. Fanfani is de leider van de steeds aan invloed winnende groep van jonge sociale hervormers. Het is nog niet bekend welke invloed Fanfani's verkiezing zal hebben op het beleid van de regering Scelba. Scelba is een vriend en leerling van de veel gematigder Elcide de Gasperi. Deze laatste drong er gisteravond in zijn afscheidsrede op aan, dat de nieuwe partijleiding rekening ziu houden zowel met de mening van de meerderheid als de van de minderheid.

Blanco ingeleverd

Parijs. — De studenten aan het Hispanologisch Instituut te Parijs hebben een opstel moeten maken over het volgende onderwerp: „Invloed van de telegraaf en van de spoorwegen op de ontwikkeling van de Mexicaanse letterkunde". De helft heeft een blanco vel papier ingeleverd.

New York. — Volgens de correspondent van de „New York Times" heeft Egypte contracten gesloten met Spaanse wapenfabrikanten voor het leveren van wapens ter waarde van 3.5 millioen dollar. De Britse regering zou geprotesteerd hebben, omdat met deze wapens de Britse garnizoenen in de Suezkanaalzône aangevallen worden.

In Oost Duitsland
Poesjkin vervangt Semjonov

O.Berlijn. — Vladmir Semjonov is ontheven van zijn post als Russische ambassadeur in Oost-Duitsland en Russisch Hoge Commissaris in Duitsland. In beide functies is hij opgevolgd door de onderminister van Buitenlandse Zaken, Georgi Maximovitch Poesjkin.

Semjonov was op 26 Juni van dit jaar naar de Sovjet Unie teruggekeerd, naar verluidt om te herstellen van de verwondingen die hy had opgelopen bij een auto-ongeluk dat op 12 Juni plaats vond. De nieuwe Russische ambassadeur heeft na de oorlog reeds aan het hoofd gestaan van het militaire bestuur in Oost-Duitsland. Ook was hy een tijd gezant in Hongarije.

Belofte maakt schuld

Radio- Oeganda is er mee opgehouden weerberichten uit te zenden, omdat de inheemse luisteraars ze als beloftes beschouw in plaats van voorspellingen. Als het weerbericht luidde: „regen", en er kwam geen regen, dan werd daardoor in inheemse ogen het begeleidende officiële en regeringsnieuws in de uitzending meteen ook tot leugens gebrandmerkt, aldus bestuursambtenaren van de Engelse kolonie.

Tussen neus en lippen

Stom

Alf Robinson, een 36-jarige inwoner van Sydney, ging met een hakbijl een kistje te lijf om het open te maken. Plotseling brulde hij: „Ik heb mijn pink afgehakt!" Maar onmiddellijk daarop juichte hij: „Ik kan weer praten". Robinson was n.l. sinds tien jaar stom.

President

Vrienden hebben de nieuwe president van Mexico, Adolfo Ruiz Cortines, acht verschillende nieuwe auto's ten geschenke aangeboden. Cortines heeft ze allemaal geweigerd en rijdt nog steeds rond in zijn wagen van 1947.

Baantje

De Engelsman Henry Price stortte zijn hart uit in de volgende klaagzang: „Ik werk meer dan 100 uur per week en toch bedraagt mijn salaris na aftrek van onkosten per uur minder dan dat van arbeiders en werkvrouwen. Sommigen, die hetzelfde baantje hebben als ik, zijn zo arm, dat ze het roken er aan hebben moeten geven. Wij worden aangeblaft en opgejaagd. Vaak krijg ik van Maandagmorgen tot Vrijdagavond mijn kinderen zelfs niet te zien. Wij hebben geen tijd voor eigen zaken, voor ons gezin, voor sport of welke liefhebberij dan ook."

Welk baantje heeft deze slecht betaalde en veelgeplaagde Engelsman?

Hij is conservatief lid van het Britse Lagerhuis.

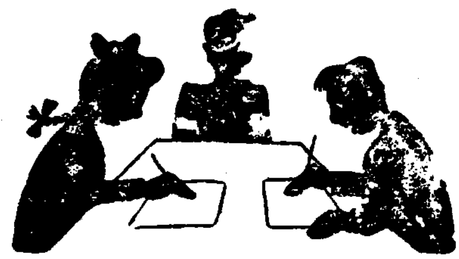
Geen lach, wel tranen

Achter het IJzeren Gordijn beginnen de communisten zich plotseling ernstig ongerust te maken over het feit, dat er zo weinig gelachen wordt. Natuurlijk wijten de heren het niet aan de hardheid van het leven in het algemeen, aan het slopende overwerk, aan de nijpende voedselschaarste, dat de mensen in de straten van Moskou, Boedapest Praag en Boekarest het lachen schijnen te hebben verleerd. In treinen en bussen zitten de passagiers bijna altijd zwijgend voor zich uit te staren. Zelfs jonge paartjes glimlachen zelden in het openbaar. De grapjes in de nachtclubs zijn onmogelijk flauw. De radio kent geen humor en de kranten hebben er ook geen idee van:

Een buitenlandse diplomaat verklaarde onlangs: „Iedereen schijnt bang te zijn om te lachen uit vrees, dat iemand het aan de politie zal verraden. „Het komt mij voor, dat lachen zo ongeveer als een zonde wordt beschouwd."

Het Tsjechische blad „Prace" maakt zich ernstig bezorgd over het gebrek aan vermakelijke operettes. „De oude", aldus schrijft het, „kunnen niet gespeeld worden, omdat ze bourgeois zijn. Vele Tsjechische componisten zouden graag muziek voor operettes willen leveren, maar er zijn geen auteurs om de teksten te schrijven". Wat het blad echter onder humor verstaat, blijkt uit zijn eis, dat de lach en de satire moeten worden gebruikt als middelen om de volksverraders aan de kaak te stellen en het volk in communistische geest op te voeden. Alleen humor, waaraan de regering haar goedkeuring hecht, is geoorloofd. Ook de „Literaire Gazet" te Moskou piekert over het ontbreken van humor op het toneel en in de film. „Als men een vooraanstaand auteur om een blijspel vraagt", zo klaagt de redactie, „krijgt men prompt een onvoorwaardelijke weigering". Zij wijt dit aan een gebrek aan gevoel voor humor bij vele critici, die elk blijspel a priori afkraken. Deze critici noemen alles wat grappig is onecht en in strijd met de werkelijkheid. Wij van vóór het IJzeren Gordijn zijn geneigd deze critici maar al te zeer gelijk te geven.

In Hongarije klagen de communistische autoriteiten er over, dat de jonge mensen niet meer weten, hoe zij zich moeten amuseren. Wat een wonder! „We moeten optimistische, vrolijke, jonge mensen hebben, die het leven liefhebben", schrijft het blad „Szabad Ifjoesag". „Het is de plicht van onze jeugdorganisaties er voor te zorgen, dat onze jeugd zich behoorlijk vermaakt. De vrolijkheid dient op de juiste wijze te worden georganiseerd". Wij vrezen evenwel, dat de jeugd voor deze georganiseerde vrolijkheid feestelijk zal bedanken. Wie tranen zaait, zal geen lachen oogsten!

AMIGOE VAN DE JEUGD

Bijen zwermen

Waarom men vroeger zoveel lawaai maakte, als een zwerm uitvloog

De maand Mei is wel een van de mooiste maanden van het jaar. De gehele natuur bloeit dan weer open; de bloemen bloeien, de vogels hebben weer eieren en jongen en de insecten gonzen door de lucht.

Ook de bijen vliegen af en aan, halen nectar en stuifmeel uit de bloemen om hun larven te verzorgen en tevens — maar dat doen ze onbewust — om de bestuiving der bloemen en bloesems tot stand te brengen.

De bijenvolken, zoals de imker die houdt in korf of kast, beginnen zich nu sterk uit te breiden.

De koningin legt heel veel eitjes, wel tweeduizend tot tienduizend per dag en zo komt er haast overbevolking in de bijenwoning. Nog erger is het hierbij, dat niet alle bijen, die worden geboren, werk hebben. Jonge bijen moeten namelijk al heel spoedig de larven voeden met zogenaamd voedersap, dat ze bereiden in speciale kopklieren. Het bijenvolk wordt echter zo groot, dat een groot aantal jonge bijtjes gewoon stil in de korf of kast ligt, werkeloos.

In deze omstandigheden gaat de koningin een of meer eitjes leggen, waaruit weer jonge koninginnen worden geboren. Na vijftien of zestien dagen kan er dan een jonge koningin in de bijenwoning zijn. Een week van tevoren trekt dan echter de oude koningin met een aantal bijen, bijvoorbeeld een tienduizend, weg uit de korf of kast. Dat is nu een zwerm.

In vroeger eeuwen hielden bijna alle mensen bijen. Er was nog geen suiker, en honing was de enige bekende stof, waarmee men het eten zoet kon maken. Ook hadden de mensen de bijenwas hard nodig voor verlichting en het bereiden van kaarsen.

Iedereen wilde dus zijn zwermen graag houden. Men schudde die weer in een korf en men had weer een bijenvolk meer.

Het gebeurde echter toen evengoed als nu, dat een zwerm wel eens een eind wegvloog, bijvoorbeeld in de tuin van de buurman.

De koningin gaat namelijk, na 'n poosje te hebben rondgevlogen, altijd zitten aan een tak van een boom of iets dergelijks. De bijen komen dan allemaal bij de koningin zitten en het wordt een hele tros bijen.

Om nu het eigendomsrecht te wijzen ging de imker, die een zwerm van zijn korven zag afvliegen, lawaai maken. Buurman kon dan horen, dat hij een zwerm had.

Ik weet nog uit mijn eigen jeugd, dat wij van vader met stokken moesten slaan op een oude emmer, of met twee potdeksels tegen elkander. Mijn vader meende, dat de koningin dan gauwer ging zitten, waardoor hij de zwerm dus vlugger kon scheppen. Ook tegenwoordig meent men dat soms nog.

Maar dat is helemaal niet het geval. Het is een overblijfsel uit heel vroeger tijden.

Toen later suiker voor verzoeting en petroleum voor verlichting werd gebruikt en men lang zoveel bijen niet meer hield, bleef dit oude gebruik gehandhaafd. Maar het diende nergens toe.

Wel wil het soms helpen als je wat zand of water door de zwerm gooit. Maar nodig is dat bijna nooit, omdat de koningin meestal wel heel kort in de buurt blijft.

Sommige imkers besmeren ook wel eens een paal met honing en zelfs met mest. Ook aan zulk een „zwermlokker" gaan de bijen heel graag zitten.

v.d. B.

SPREEKWOORDENREBUS

Welk spreekwoord wordt hier afgebeeld? De sleutel tot de oplossing staat in de bovenste rij.

11 D	2 L	1 A	10 T	5 G	7 N	8 H	3 E	9 F	6 I	4 B
1	2	2	3	4	3	5	6	7	8	3
3	9	10	3	3	7	3	6	7	11	3

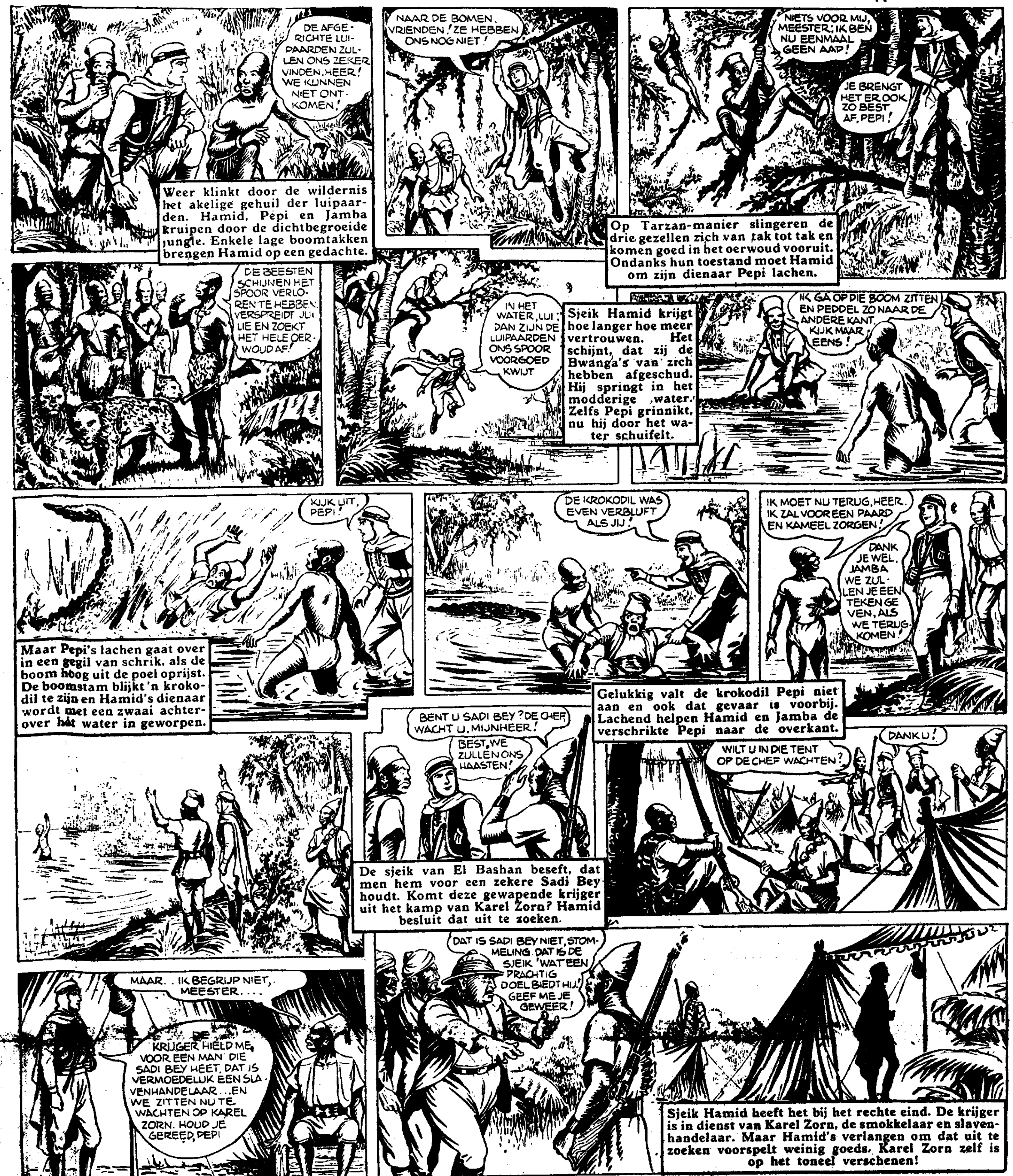

Edeltrud Juda	1	BOEK
Enny Wever	1	BOEK
Elly Day	80	punten
Eric Dovale	95	"
Rudy Vonsee	85	"
Aurelio Martis	75	"
Marléne Berénos	80	"
Theo Vonsee	70	"
Ronald Casseres	70	"
Robert Sanches	90	"
Ivy Dovale	95	"
Gerlinda Grep	50	"
R. Lopez Penha	95	"
Huub Moeniralm	45	"
Philomena Martina	55	"
Frans Algra	45	"
Oswin Casseres	95	"
R. Servage	45	"
M. v. Langeveldt	60	"
Ingrid Pluim	60	"
Ronald Pluim	70	"
M. Campagnard	80	"
Elio Borgschot	40	"
Oscar Day	30	"
Marilú Capriles	35	"
Raymond de Windt	30	"
Silvia Maduro	30	"
Edmund Perry	55	"
Faustina Frank	30	"
Stanley Daveiaar	30	"
Paulientje Vissers	40	"
Hubert Salas	30	"
Vicky Ramos	90	"
R. Devid	30	"
Hannibal Sprock	30	"
G. de los Santos	25	"
Oscar Ugueto	45	"
Ilse Dovale	55	"
Frank v. Dongen	35	"
Lilian Chocolaad	15	"
Rotilio Rijsenburg	15	"
Gerrit Albertina	15	"
Elvia Emerentiana	15	"
H. Rijzenburg	15	"
Maria Römer	15	"
Geisla Truideman	15	"
Joice Henriquez	15	"
Erro Villareal	15	"
H. v. Sprang	45	"
Gladys Day	15	"
Jan van Sprang	55	"
A. Natzijl	15	"
Isidra Borgschot	10	"
Virginia Vonsee	10	"
Vilma Rijna	50	"
Mevris Pijpers	10	"
Carla Floridas	20	"
Georgetina Pluim	50	"
Paul van Dongen	10	"
Mildred King	50	"
Joyce Perry	20	"
Norman Ugueto	70	"
Arline Ugueto	70	"
Rene Ugueto	70	"
Harold v. Eijma	95	"
S. Casseres	90	"
Ivy Ignacio	40	"
Orsine Kamperveen	75	"
Emerita Gerard	30	"
Raquel Ramos	40	"
Adelgonde Juda	85	"
Carlos Kranwinkel	50	"
Roy de Vries	20	"
Merle van Eijma	55	"
Marlene Kamperveen	65	"
Hella Chundro	55	"
Gilbert Reijes	10	"
Iris Dovale	50	"
Aida Dongen	60	"
Lino Virginia	10	"
George Richardson	10	"
Kiki Bernardus	10	"
Wanda de Freitas	90	"
Jenny Fraai	65	"
Franklin Sanches	55	"
Ivonne Chin Sue	80	"
Frits Hasham	15	"
Waldemar van Eijma	25	"
Vera Caster	40	"
Franciën Mulder	15	"
Harold Noorden	50	"
Agrepina Maduro	20	"
Vivienne Pietersz	65	"
Lenny Arron	75	"
Claudina Becker	25	"
Henry v. Meeteren	20	"
A. Verstappen	55	"
Trudeke Stam	15	"
P. Sprockel	25	"
B. Snik	55	"
Jan Masthof	25	"
Albert Davelaar	35	"
Ingrid Hosé	20	"
R. Vijzelman	30	"
Juan Lauff	30	"
Ilka Curiel	20	"
Lucille Curiel	20	"
Wilma Espacia	10	"
Consuelo Tromp	20	"
Marlene Deira	20	"
Gans Gout	20	"
Matilde Laurens	20	"
Steffie v. Dal	30	"
Cleon Gout	20	"
Grace Jonkhout	20	"
Petra de Cuba	10	"
George Curiël	30	"
Eldrid Fontilus	30	"
Bernhard Heidweiller	10	"
Wilda Curiël	10	"
Mercedes Kampe	10	"
Delia Arron	10	"
Henri Wehl	10	"

Hamid DE DAPPERE

Hamid, de dappere sjeik van El Bashan, kruist het zwaard met de smokkelaar en slavenhandelaar Karel Zorn. Zijn pogingen om de schurk voor het gerecht te brengen leiden hem naar het oerwoud, waar hij en Pepi door een inboorlingenstam gevangen worden genomen. Jamba, een jeugdig lid van de stam, helpt hen ontsnappen.

Brief van Tante Corry

Een van onze actieve nichtjes, Eldrid Fontilus, vraagt hoe oud men moet zijn om lid van de „Amigoe" kinderkrant te mogen worden. Wel, Eldrid, iedere jongen en ieder meisje, dat onze eigen krant kan lezen en meedoen aan onze leuke prijs-raadsels, mag zich aansluiten. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

Eldrid vraagt ook nog, of het raadsel altijd uit de krant geknipt moet worden. Ja, dat moet, Eldrid. En het is ook gemakkelijker. Je hoeft nu niets over te tekenen en je maakt niet zo gauw fouten.

Het doet me plezier, dat je het fijn vindt, dat de Kinderkrant voortaan op Woensdag verschijnt. Dag Eldrid!

Henri Wehl is een nieuweling. Hij vraagt of hij in de kring van de „Amigoe"-Kinderkrant-familie welkom is, en of hij aan de puzzles mag meedoen. Henri, je bent welkom, hoor! En sla nooit een puzzle over!

Jammer, dat een neefje (of nichtje) uit Aruba vergat haar naam en adres te vermelden. Nu weet Tante Corry niet, wie die mooie brief heeft geschreven uit Oranjestad.

De uitslag van de C-puzzle luidde:

1. Circus; 2. Chocolade; 3. Cactus; 4. Cypressen; 5. Canapé; 6. Cowboy."

En nu willen jullie natuurlijk wel graag weten, wie deze keer de prijzen hebben behaald.

Het zijn Enny Wever van Aruba, die na loting beslag op het boek legde.

Edeltrud Juda maakte de 100 punten vol en kreeg ook een boek.

Hier vinden jullie ook weer de nieuwe puzzels. Denk er aan, dat de oplossingen vóór Zaterdag 31 Juli op de „Amigoe"-Kinderkrant-redactie moeten zijn.

Veel succes en tot de volgende keer.

Tante Corry

De beer en de bijen

Beren zijn dol op honing. Dat was ook het geval met Sam, de oude bruine beer.

Daarom zwierf hij ook voortdurend in de buurt van een tuin, waar vele tientallen bijenkorven opgesteld stonden. Sam sloop maar rond de omheining en likkebaardde, toen hij al die korven zag staan en al die nijvere bijtjes hoorde gonzen. Maar van dat gonzen. trok Sam zich niet veel aan. Hij dacht alleen aan die lekkere honing.

Nu gebeurde het op zekere dag, dat één bijtje Sam in zijn neus prikte. Dat was niet erg verstandig van die bij, want Sam deed niemand kwaad, maar wat Sam toen deed, was nog veel dommer. Zodra San voelde, dat hy gestoken, was, onstak hij in een echte berenwoede. Hij klom over de schutting, rende naar de korven en met zijn lompe benrenklauwen sloe hij alle korven ondersteboven en rukte ze uit el kaar Maar dat namen de bijtjes niet.

Ze vielen met zijn allen op Sam aan en hoe Sam ook sloeg en trapte, er kwamen er hoe langer hoe meer. De schrik sloeg Sam om het hart en, ofschoon hij haast niet meer kon zien waar hij liep, koos hij toch gauw het hazenpad.

Was het niet slimmer geweest van Sam, wanneer hij zich eenvoudig niets had aangetrokken van dat ene bijtje, dat hem stak, in plaats van zich de vijandschap van het hele bijenvolk op zijn nek te halen? En is het voor ons allemaal ook niet veel beter, dat we over een ons aangedane belediging gewoon heen stappen, in plaats van zoveel onverstandige drukte te maken, dat wij onder beledigingen bedolven worden?

Laten we daarom niet te gauw boos worden, maar eerst goed nadenken of we ons daardoor inderdaad niet blootstellen aan nog veel groter ongemakken.

LEERRIJKE LESSEN

De ondeugende hond

Een aardige jongen had eens een leuke hond. Hij hield er dolveel van en ook de hond was gek op zijn kleine baas. Niemand mocht het huis naderen of Binkie, zo heette de hond, spitste zijn oren en begon al waarschuwend te grommen. Hij was dus een beste waker, maar hij ging te ver.

Zover, dat weldra niemand het waagde het huis binnen te komen, want Binkie beet en hapte maar dat het een lieve lust was.

Ten einde raad deed zijn baasje hem een halsband om en legde hem vast aan een boomstam. Daar zat Binkie nu.

Maar denken jullie nu dat hij treurig was? Nee, hoor. Integendeel.

De boomstam, die hem „op de plaats rust" hield, beschouwde die domme Binkie zelfs als 'n bijzonder eerbewijs, hem verstrekt door zijn baas om hem te belonen voor zijn waakzaamheid. Nu waakte Binkie nog veel grimmiger.

Totdat zijn hondenkennisje Flip eens toevallig voorbijkwam en hem grondig de les las.

„Jij bent toch 'n domme hond," zei Flip, zo langs zijn neus weg. „Die ketting en dat blok hebben je alle vrijheid ontnomen en dat heeft je eigen baas gedaan, omdat je gewoon niet te vertrouwen bent. Ze zijn voor iedereen het bewijs, dat men je maar liever niet moet naderen, omdat je zo kwaadaardig van aard bent en daarom keert iedereen je de rug toe en krijg je geen enkel vriendelijk woord. Je eigen schuld. Je moest beter je verstand gebruiken. Dan konden we samen hollen en ravotten, net als vroeger. Ik zou niet graag met je willen ruilen."

Ja, toen keek Binkie wel wat vreemd op zijn hondenneus.

Maar had Flip geen gelijk?

Bouillabaisse en Canebière

Marseille, stad vol tegenstellingen

De vreemdeling behoeft in Marseille bijzonder weinig moeite te doen om zijn aarzeling te overwinnen en de zozeer geroemde Bouillabaisse te gaan eten. Hij behoeft tegen etenstijd slechts langs de oude haven te lopen, over de Quai de Rive Neuve, en dan komt het vanzelf in orde. Want voor de rest zorgen charmante serveuses, die voor de aaneengerijde terrasjes op post staan en tot taak hebben iedere vreemdeling bij z'n arm te pakken. Het slachtoffer wordt pas losgelaten wanneer hij zich gewonnen gegeven heeft en aan een tafeltje is neergestreken, waarop hem binnen de kortst mogelijke tijd een bord dampende, knal-gele soep wordt opgediend, die bij nader onderzoek een veelsoortige menigte vis blijkt te bevatten, rijkdom van de onvolprezen Méditerranée.

Dat bord is een zee in het klein; behalve vis vindt men er ook een eiland in, bestaande uit een forse homp brood, die men geacht wordt gelijktijdig te consumeren.

Nu staat het ieder slachtoffer uiteraard geheel vrij een vies gezicht te trekken en eens vol wantrouwen aan dit specimen van Franse kookkunst te ruiken, als werd hem iets voorgezet, dat op z'n minst schadelijk voor de gezondheid is, uiteindelijk kan hij niets anders doen dan — zij het met de moed der wanhoop — te beginnen en aldus zijn figuur te redden voor de langs zijn tafeltje flanerende menigte. Een goede raad: doe alsof U het heerlijk gevonden hebt en een gelukzalige glimlach van de serveuse zal Uw deel zijn. Alleen al om die glimlach gaat ge de volgende dag weer wandelen langs de haven en slaat ge alle andere aanvallen af om uiteindelijk door dezelfde jongedame weer aan Uw jasje getrokken te worden. De tweede keer bemerkt ge, dat de Bouillabaisse niet eens zo beroerd smaakt en na de derde maaltijd heeft Marseille Uw hele hart gestolen. Door de Bouillabaisse en de glimlach, die er gratis bij geserveerd wordt.

Staccato van het lied van de arbeid

Toegegeven, er zijn aan de Côte d'Azur charmanter plaatsen te vinden dan Marseille. Strand is er bijna niet, zodat men aangewezen is op de betrekkelijk kleine badgelegenheden, die tussen de rotsen aan de kust gebouwd zijn. Maar nergens in het land hoort men zo duidelijk het staccato van het lied van de arbeid, fel en rhythmisch, als in de haven- en industriewijken van Marseille. Geen stad in Frankrijk bovendien biedt de ietwat avontuurlijke tourist zo'n schilderachtige entourage voor een ontdekkingstocht als Marseille met z'n oude havenkwartier, waarin een onderwereld huist, die qua reputatie kan wedijveren met die van Chicago.

Wie aan het einde van de Quai du Port rechtsaf slaat, belandt in een labyrinth van straatjes, stegen, sloppen en holen, met vervallen huizen en krotten boven en onder elkaar, verbonden door onderaardse gangen en bovenaardse trappen. Behalve te voet is er practisch geen verkeer mogelijk. Hier wonen Fransen tussen Marokkanen, Algerijnen en andere donkere typen, die uit Noord-Afrika zijn overgewaaid, om de rijkdom te zoeken, die in de havenstad voor het opscheppen zou liggen. Men vindt er zowel dokwerkers als aan lager wal geraakte zeelui, deserteurs en handelaars in onbestemde goederen. Tussen dit bonte samenraapsel gedijt de misdaad als een suikerbiet op vette klei. Ronselaars, zakkenrollers en alle andere soorten gespuis vinden er een tamelijk veilig, want moeilijk vindbaar onderdak.

Als de Duitse bezetters één goed ding gedaan hebben, is het de radicale opruiming geweest van de allerergste buurten, beducht als zij waren voor de haarden van verzet, die zich in deze ongure wijk gemakkelijk konden vestigen. Wanneer de vreemdeling dan ook zijn verbazing uitspreekt over wat nu het oudste en meest verdachte kwartier is, zal iedere Marseillais hem vertellen, dat hetgeen hij thans ziet niets is, vergeleken bij wat in 1943 in de lucht vloog.

Niet gevaarlijk

Op de plaats waar de Duitsers deze weldaad aan Frankrijk bewezen, is een nieuwe wijk in aanbouw. Flats met zes tot acht verdiepingen, modern, comfortabel en fraai van lijn, nemen thans de plaats in der opgeblazen krotten. Het probleem van de onderwereld is hiermee overigens niet verdwenen, hoogstens verplaatst naar de achterliggende wijk, die wij hierboven beschreven. Deze buurten zijn echter minder ontoegankelijk en dus minder veilig voor wat het daglicht niet zien mag.

Gevaarlijk? De tourist, die alleen zijn nieuwsgierigheid bevredigen wil, wordt er althans overdag met rust gelaten. Hij kan er zonder gevaar ronddwalen, trap op, trap af, hier en daar eens binnengluren en er zich over verbazen, dat al die moe voorover hangende gevels niet omlaag komen. Hij loopt onder een pergola van dwars over straat hangend wasgoed en moet oppassen geen kinderen omver te lopen, die permanent het plaveisel bevolken. Hij kan ook gerust een bistro binnengaan om een glas pastis te drinken en een praatje te maken met de kerels, die over het zinc hangen te hangen.

Maar 's avonds is het veiliger onder de grote lantaarns van de Canebière te blijven, de trots van heel Marseille, een aaneenschakeling van café's, bioscopen en dure winkels. Hier neemt half Marseille dagelijks de pantoffelparade van de andere helft af, totdat 's avonds tegen elf uur de drukte afneemt en de stad begint in te sluimeren.

Een boeiend nachtleven heeft Marseille — tweede stad van Frankrijk — bepaald niet. Nergens beter dan hier wordt men er zich van bewust, dat dit land toch werkelijk maar één stad heeft, die zich inderdaad en in alle opzichten stad mag noemen: Parijs, dat zich met een hautain glimlachje amuseert over wat de Marseillais zijn stad noemt.

Marseille is een stad waar gewerkt wordt. Dat ervaart men niet alleen aan de enorme havens, die de Duitsers grondig verwoestten, maar in iedere wijk; de havens zijn hersteld, gemoderniseerd en uitgebreid. De woningbouw is er in volle gang, waarbij de invloed van Le Corbusier, die even buiten de stad z'n enorme Immeuble bouwde, duidelijk merkbaar is, zij het dan iets minder extravagant.

Er is veel te doen geweest rondom de negen verdiepingen hoge flat, die Frankrijks meest besproken bouwheer aan de Boulevard Michelet heeft neergezet. Met alle bewondering, die wij hebben voor de fraaie lijn van het flatgebouw, dat op hoge betonnen palen staat, en voor het puur abstracte schilderij, dat de voorgevel geworden is door de afzonderlijke beschildering der balkonnetjes in talrijke felle kleuren; met alle bewondering dus, ontkomen wij toch niet aan de indruk, dat dit gebouw een verzameling mensen-in-blik is, en prefereren wij een minder comfortabele woning. Alles gaat er automatisch en centraal; de bakker, slager en groenteboer komen aan de deur zonder dat de bewoner het merkt; vele meubelen zijn ingebouwd en de plaatsing van de rest laat aan de fantasie nauwelijks enige ruimte; de kinderen gaan naar school in het gebouw en spelen op het dakterras; de vrouwen doen boodschappen in de tientallen winkels, die zich op een speciale winkel-etage bevinden; alles wordt electrisch gewarmd, gekoeld en gedroogd; om een brief op de post te doen behoeft men zelfs geen ommetje te maken, want op iedere gang bevindt zich een brieven-kanaal, dat in een centrale uitmondt. Het is Le Corbusier die voor de bewoners gedacht heeft, hun leven en dagelijkse gang uitstippelde; men behoeft van dit mechanisch wonen slechts het knoppen-systeem te kennen, zowel van de liften — de snelste van Europa — als van de uitgebalanceerde badkamers, vuilnisemmers en broodroosters, om er automatisch te kunnen leven. Iedere dag opnieuw, iedere dag hetzelfde. Mensen-in-blik, handig verpakt en goed houdbaar, maar zonder vitaminen; de fut is er uit.

Men zegt wel, dat dit de architectuur van de toekomst is en dat Le Corbusier nog veel gedurfder projecten in portefeuille heeft. Maar als zijn Immeuble de toekomst van het wonen is, heeft het geen zin meer om nog ooit te spreken over het probleem van de massamens. Slechts de massamens kan leven in zo'n betonnen conservenblik; de rest zal er in sterven bij gebrek aan adem.

Hierna was onze tweede tocht door het havenkwartier een verademing....

Van hart tot hart

Tussen beide uitersten ligt de rest van Marseille. Daar ligt de Corniche, een kilometerslange promenade langs de rotsige kust, waaraan grote en kleine villa's gebouwd zijn, die de Marseillais met trots vervullen, omdat er een door Fernandel bewoond wordt. Daar ligt ook op de hoogste rotspunt van de stad, de Notre Dame de la Garde, een in Romaans-Byzantijnse stijl gebouwde kerk, dia op haar tosenspits een tien meter hoog beeld van de H. Maagd draagt, dat met bladgoud bekleed is. Van verre afstand kunnen de zeelieden het beeld zien; wanneer zij de haven naderen, doemt aan de kust eerst het beeld op en als zij uitvaren, is het de Notre Dame de la Garde, die hen nastaart, nog lang nadat de zwaaiende vrouwen van de kade verdwenen zijn.

En dan is er tenslotte nog de Quai des Belges, die dwars voor de oude haven en aan het einde van de Canebière ligt. Wanneer de avond valt en de moegewerkte stad haar arbeid staakt, is het goed daar te zijn. Uit zee naderen de neveldampen, die een sluier over de stad zullen trekken. Het water klotst tegen de kademuur en zachtjes deinen de vissersboten op en neer. Door een woud van masten heen tekenen zich scherp de contouren af van het fort St. Jean, dat in vroeger eeuwen de haven tegen vreemde indringers beschermde.

Langzaam komt de nevel nader en dekt het Château d'If toe; onwillekeurig denkt men aan de graaf van Monte Christo, die door zijn geestelijke vader Alexandre Dumas op dit eiland gevangen werd gezet. Overdag varen er scheepjes heen en de wachter op het eiland laat touristen graag de kerker zien, waaruit, naar de roman, de graaf ontvlucht is.

In deze avondlijke stilte gaat Marseille tot de vreemdeling spreken van hart tot hart. De herinneringen aan wat hij gezien en gehoord heeft, vloeien ineen tot een gaaf beeld. Oude kerken, flats, krotten, dokken, flâneurs, vissersboten, Canebière, eethuisjes, spelenne kinderen op een gore trap, het gekrijs van honderden Algerijnen, die op een groot schip naar hun werelddeel terugvaren, de visser die z'n vangst aan wal brengt, de rotsen die de stad aan drie zijden omsluiten, en de blauwe zee, alles vloeit samen tot een harmonisch geheel.

Het levensechte beeld van een grote stad, die misschien weinig tot de verbeelding van de buitenstaander spreekt, maar de ontvankelijke bezoeker een onuitwisbare herinnering meegeeft. Anders dan andere steden in het onvolprezen Frankrijk. Maar juist daarom zo scherp getekend in 's levens reisboek.

Een tweesprong in het hart van het oude havenkwartier van Marseille.

Ben ik mijn broeders hoeder?

Oranjestad. — Het avontuur dat de opvarenden gisteren hadden met de „Virgo", toen zij met motorpech te kampen hadden en afdreven, had nog enige bijzonderheden welke niet van menslievendheid spreken. Een vissersboot was er vlak bij in de buurt en de vissers zagen het gevaar, waar het drietal in verkeerde. Inplaats assistentie te verlenen door de Virgo op sleeptouw te nemen, ging het vissersbootje er van door en meldde het gebeurde, eerst nadat de vis aan de markt was afgeleverd. Een andere visser die gevraagd werd of hij niets gezien had antwoordde: „Oh ja, maar het was zo ver weg." Waar moet het naar toe als iedereen eens dacht: „Ik is ikke en de rest kan......"

Vergadering Eilandsraad

Oranjestad. — De leden van de Eilandsraad zijn opgeroepen tot het bijwonen van de Openbare Vergadering op Maandag 26 Juli a.s. De agenda vermeldt negen ingekomen stukken o.a. drie, welke betrekking hebben op het openbaar personenvervoer en een verzoekschrift van de heer Petrona voor dispensatie in verband met het bouwen van drie leslokalen aan de Mariaschool te Santa Cruz. De fa. Petrona en Croes was de laagste inschrijver.

Sleephelling op stapel

Belangrijke aanwinst voor Arubaanse havenwerken

Oranjestad. — Wij brachten een bezoek aan de sleephelling, welke gebouwd wordt aan het einde van het laatste basin. De N.V. Bohama heeft het werk in uitvoering. De heer Arie van Eerden, uitvoeder, gaf ons enige bijzonderheden.

De sleephelling heeft een totale lengte van ongeveer 67 meter, inclusief het gebouw. Er zijn twee zware rails gemonteerd, waarop een lorrie komt te staan

Hoewel de capaciteit officieel 30 ton bedraagt, kan deze wel enige malen dit gewicht torsen. De helling wordt speciaal voor de loodsboten gemaakt en steekt 10 meter in het water en over land tot 57 meter diep in het gebouw. De helling buiten het gebouw wordt door het eilandgebied gemaakt. Men heeft reeds enige malen van dynamiet gebruik moeten maken om de harde klip los te krijgen. Straks moeten de duikers aan het werk. Eerst heeft men aan de rand van het water een dijk gemaakt en daar achter de grond met een grijpkraan weggehaald. Nu men echter op de klip is gestoten doet de grijpkraan geen dienst meer.

Het gebouw, dat voor de sleephelling wordt opgetrokken, heeft een breedte van meer dan 37 meter en de grootste hoogte is 10 meter. Aan de westzijde bevinden zich de timmerwerkplaats, een houtopslagplaats, de smederij en het magazijn. De gevels [illegible] reeds dicht en ook het dak, be**dekt met eterniet golfplaten, is nu** [illegible]. Het geraamte is een groot stuk beton en kan tegen een stootje. Aan de zeezijde komen gegalvaniseerde stalen ramen en verder komen er in het gebouw nog z.g. lichtplaten, zoals deze ook in de douaneloodsen zijn aangebracht. Men heeft nu overal goed licht en behoeft niet zoals voorheen in het halfduister te werken. De stalen ramen worden de [illegible] Nederland verwacht en het geheel zal [illegible] maand worden afgeleverd. De elec[illegible] installaties en het sanitair worden aangelegd door de firma Loonstra, het schilderen heeft de Bouw Mij. Aruba aangenomen en de apparatuur wordt geleverd door Lindeteves N.V.

Omgeslagen zeilbootje gevonden

Oranjestad. — Om half twaalf hedenmorgen is een bootje — dat aan de oostelijke buitenboei ondersteboven in het water lag — binnen gesleept door de loodsboot. Het zeil stond op, maar van enige leven was niets te bespeuren. Een visser had na zijn ontdekking onmiddellijk het havenkantoor gewaarschawd. Het bootje was ongeveer acht voet lang, maar was niet van [illegible] voorzien. Bij nadere informatie bleek het het eigendom te zijn van Rudolf Hartog, zoon van de bekende schoenenhandel Hartog, doch deze jonge man bleek op school te zitten transpireren voor zijn overgangs-examen.

Colombiaanse onafhankelijkheidsdag

Oranjestad. — Ter gelegenheid van de Colombiaanse Onafhankelijkheidsdag gaf de Colombiaanse consul een receptie, waarbij o.a. de heer Gezaghebber, L.C. Kwartsz, het corps Consulair en vertegenwoordigers uit handel en industrie aanwezig waren.

Heengaan van Cohn bespaart McCarthy moeilijkheden

Washington. — Senator McCarthy heeft het ontslag bekendgemaakt van Roy M. Cohn, de voornaamste raadsman van de Senaats-subcommissie van onderzoek. McCarthy maakte dit twee uur voor een besloten vergadering van de commissie bekend. Op deze vergadering zou door enkele leden worden aangedrongen op het ontslaan van Cohn en ander personeel. „Het ontslag van Roy Cohn — aldus McCarthy — moet de cummunisten en geestverwanten grote voldoening schenken".

Cohn was een der topfiguren bij het recente onderzoek naar het geschil tussen McCarthy en het leger. De verhoren door de Senaatssubcommissie van onderzoek — onder een andere voorzitter — eindigden de vorige maand; de commissie moet haar bevindingen nog bekendmaken.

Non Tiki expeditie

Londen. — De ongelukkige avonturen van de vijf mannen, die met het vlot „Lehi" van San Francisco naar Hamai wilden dobberen, maar die op nauwelijks zestig mijl uit de Californische kust door een bananenschip aan boord genomen moesten worden, zijn door de „News Chronicle" samengevat onder de naam „Non Tiki expeditie".

Billiton geeft 5% dividend

's-Gravenhage. — In de heden gehouden algemene vergadering van aandeelhouders van Billiton werd conform het voorstel van het bestuur het dividend vastgesteld op 15% voor aandelen der tweede rubriek en 20% voor aandelen eerste rubriek. Het voorstel van het bestuur tot uitgifte van bonus-aandelen ten laste van de agio-reserve en wel één bonusaandeel der tweede rubriek voor elke vier aandelen der eerste en of tweede rubriek en deze bonusaandelen voor het eerst te doen delen in het slotdividend over 1953, werd door de aandeelhouders goedgekeurd.

Geheim wapendepot in Triëst ontdekt

Triëst. — De politie te Triëst heeft een geheime wapenopslagplaats ontdekt. Negen personen werden gearresteerd, een der verdachten is nog voortvluchtig. Men neemt aan, dat het een communistisch depot is. De politie heeft meegedeeld, dat de vondst te maken heeft met het wapensmokkelcomplot, dat in Mei van dit jaar in Triëst werd ontdekt.

Er werden meer dan 5000 Mauserpatronen gevonden en voorts twee Britse stenguns, een Belgisch Clementpistool, twee Italiaanse Beretta-pistolen, onderdelen van kanonnen en meer dan 80 kg. balistiet, een zeer explosieve stof. De wapens werden gevonden in kelders in Triëst zelf en in het nabijgelegen dorpje Muggia. Onder de gearresteerden bevindt zich ook de twintig-jarige vrouw Trenta Innocente.

Het celluloid trekt de Universen wel aan

Hollywood — De candidaten om de titel „Miss Universe" hebben de filmstudio's van Universal International bezichtigd. De meisjes brachten er het grootste deel van haar tijd door met het verzamelen van handtekeningen van acteurs en actrieces. Miss Brazilie uit Sao Salvadore (Bahia) vertelde, dat haar ambitie was in de Verenigde Staten te blijven. Miss Duitsland verklaarde, dat een filmcontract ingeval zij de titel wint, voor haar geen zin had. „Ik heb een vriend thuis, die ik binnen drie maanden hoop te trouwen," zei zij. Zij wordt geranschikt onder de favorieten voor de titel. Maar andere candidaten hadden wel lust om carriére in de film te maken, zoals bijv. Miss Japan, die een filmcontract met beide handen zal aangrijpen.

Miss Universe zal Vrijdagavond gekozen worden uit een groep van dertig internationale schoonheden.

Wie weet het?

Bonn. — In Bonn doen geruchten de ronde, dat bondskanselier Adenauer, in de wandeling met robuste vertrouwelijkheid „de oude" geheten, van plan is zijn regering te hervormen. Diplomatieke kringen hebben hierop de volgende commentaar: Onze Lieve Heer vermoedt het, de oude weet het, en de anderen gaat het niets aan.

„GOUDEN JAREN" van de scheepvaart schijnen voorbij

Goede dividenden over 1953, maar vrachtaanbod loopt achteruit

(Bijzondere correspondentie)

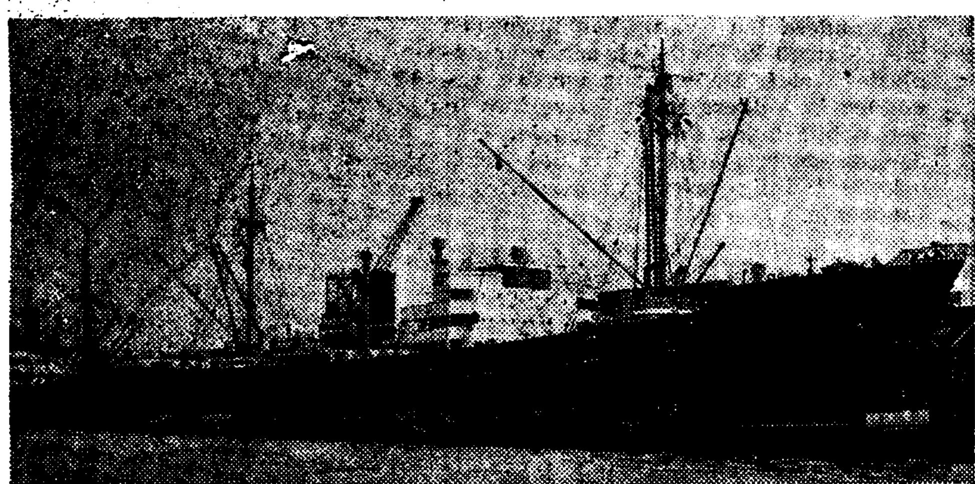
De meeste jaarverslagen over 1953 van de grote scheepvaartmaatschappijen in Nederland zijn thans verschenen. Vrijwel zonder uitzondering hebben de aandeelhouders een bevredigend dividend kunnen incasseren. De K.N.S.M. keerde 9% uit en de meeste rederijen bleven daar niet onder.

Uit de jaarverslagen blijkt echter, dat er veel inzicht en koopmanschap voor nodig is geweest om deze resultaten te behalen, en dat het in 1954 nog moeilijker zal zijn een gunstig winstcijfer te bereiken. De meningen over de toekomstige ontwikkeling in de scheepvaart lopen overigens uiteen. Niet alle reders zijn zo pessimistisch als mr. J. J. Oyevaar, de voorzitter van de Nederlandse Redersvereniging en oud-directeur-generaal voor de scheepvaart, die meent, dat de Nederlandse zeescheepvaart een zeer moeilijke tijd tegemoet gaat. Algemeen is men het er echter over eens, dat, tenzij bijzondere ontwikkelingen intreden, de „gouden jaren" van het rederij-bedrijf voorlopig voorbij zijn, waarbij de volgende factoren een grote rol spelen:

1. **Het verminderde aanbod van vracht en de lagere vrachttarieven.**
2. **Toenemende concurrentie, vooral van de zijde van Duitsland en Japan.**
3. **Stijging van de exploitatie-kosten der schepen.**
4. **De noodzaak verouderde schepen te vervangen door peperdure nieuwe.**

VERDERE VERNIEUWING VLOOT NOODZAKELIJK

Het einde van de hausse-periode in de scheepvaart en het moeilijker worden van de vrachtenmarkt deed zich het eerst gevoelen bij de zogenaamde tramp- of wilde vaart. Vanouds wordt in deze tak van scheepvaart het meest verdiend, zolang er een groot aanbod van vracht is, maar merkt zij ook het eerst een vermindering van de vraag naar scheepsruimte. Trampschepen zijn vrachtzoekers. Liggen op de kaden der havensteden stapels goederen te wachten op vervoer, terwijl er onvoldoende scheepsruimte beschikbaar is, dan kunnen de tramprederijen grote winsten maken. Is er minder vrachtgoed of neemt het totaal aantal schepen, dat deelneemt aan het vrachtvervoer, sterk toe, dan valt het voor de schepen in de wilde vaart niet mee geregeld een vrachtje te pikken. Sinds half 1952 is deze laatste situatie ingetreden.

Schepen van de wilde vaart krijgen het moeilijk. De „Heelsum" van Vinke en Co., een moderne vrachtboot, die ook de trampvaart beoefent.

Dat trampvaartrederijen als „Oostzee" en „Hillegersberg" — beide onder directie van de firma Vinke en Co. — toch nog 20 en 25% divid. hebben kunnen uitkeren over 1953, is te danken aan het feit, dat deze maatschappijen er in geslaagd zijn alle schepen voortdurend in de vaart te houden en dat de ertsvaart van groter omvang was dan voorgaande jaren. De Maatschappij „Zeevaart" in Rotterdam, eveneens een belangrijke trampvaart-rederij, keerde 9 pct uit (Vorig jaar 10 pct.) Ook deze rederij klaagt in haar jaarverslag over het lage vrachtenpeil en verminderd aanbod van vracht. Een aantal van haar schepen vond emplooi op de vaart tussen de Westkust van Amerika en Japan.

De bekende rederij Phs. van Ommeren in Rotterdam is, wat haar zeescheepvaartbedrijf betreft — het concern is ook geïnteresseerd bij het stuwadoorsbedrijf en de binnenvaart — zowel wilde vaart- als tankvaartrederij. In haar jaarverslag noemt deze onderneming het beeld voor de trampvaart eveneens ongunstig.

Hausse in olie-vervoer voorbij.

Maar ook op de tankvrachtenmarkt is het beeld, naar de mening van de directie van Van Ommeren en Co, niet meer zo gunstig als een jaar geleden. In 1953 is de balans tussen vraag en aanbod in de tankvaart overgeslagen van een overgrote vraag naar een overgroot aanbod van tankerruimte, waardoor de vrachten tot een laag peil daalden. De mening, dat de hausse in het olievervoer voorbij is, hoort men trouwens ook hier en daar in het buitenland.

Waarschijnlijk heeft men hier te doen met een gevolg van het in de vaart brengen van een enorm aantal nieuwe tankers gedurende de laatste jaren. Voor de diverse Nederlandse rederijen, die in 1952 en voorgaande jaren besloten zich ook op de tankvaart toe te leggen en die thans tankschepen op stapel hebben staan of onlangs in de vaart brachten, (o.a. de S.M. Nederland, de K.P.M., van Nievelt Goudriaan) en voor de vele de laatste jaren opgerichte nieuwe Nederlandse tankvaart-rederijen is dit een weinig bemoedigend perspectief. Vele dezer ondernemingen hebben evenwel het vooruitzicht hun tankers aan grote olie-maatschappijen te kunnen vercharteren. Phs. van Ommeren keerde ondanks de minder gunstige resultaten van haar tankervloot, 12 pct. uit (v.j. 11 pct).

De lijnvaart, die door de overgrote meerderheid van de belangrijke Nederlandse rederijen wordt uitgeoefend, merkt een verslechtering van het ladingaanbod in het algemeen minder snel dan de trampvaart. Toch treft men ook in de jaarverslagen van verscheidene grote lijnrederijen hier en daar pessimistische klanken aan. Müller en Co, die met een eigen vloot de z.g. korte lijnvaart beoefent en bovendien de directie voert van de stoomvaartmaatschappij „Zeeland" en de Kon. Hollandse Lloyd, merkt op, dat de vrachtontvangsten zowel op de korte lijndiensten als in de vaart op Zuid-Amerika achter bleven bij die van 1952. Daarentegen was de gang van zaken bij de maatschappij „Zeeland", die een passagiersdienst op Engeland onderhoudt, zeer gunstig. Trouwens, ook andere rederijen zijn niet ontevreden over het passagiersvervoer. Het divident van Müller en Co was 12 pct. (v.j. eveneens 12 pct.), waarbij men rekening moet houden met het feit, dat deze onderneming ook grote belangen bij de internationale handel en vooral bij de ertswinning heeft.

Japanse en Duitse concurrentie.

De K.P.M., die passagiers- en vrachtdiensten in Indonesië onderhoudt, was zonder meer tevreden over haar resultaten. Zij keerde 10 pct. uit. De nauw met haar verbonden Kon. Java-China-Paketvaart Lijnen, in het buitenland meer bekend als de Royal Inter-Ocean Lines, gaf 9 pct. dividend. Deze merkwaardige rederij, die vracht- en passagierslijnen exploiteert tussen Japan, China, Indonesië en Malakka enerzijds en Australië, Zuid-Afrika en Zuid-Amerika anderzijds, klaagt echter over toenemende concurrentie, vooral van Japanse zijde.

Eenzelfde geluid klinkt in het jaarverslag van de Stoomv. Mij. Nederland te Amsterdam (10 pct., v.j. eveneens 10 pct.). „Het voortgaande herstel van de Duitse en Japanse koopvaardijvloten", zo heet het, „is een factor van grote betekenis. De Duitse en Japanse rederijen, die voor de oorlog deelnamen aan de vaart tussen Europa en Oost-Azië en vandaar naar de Oostkust van Noord-Amerika, hebben deze diensten wederom hervat."

De „Nederland" klaagt tevens over vlag-discriminatie, een verschijnsel, waar ook mr. J. J. Oyevaar, de voorzitter van de Nederlandse redersvereniging, onlangs in een rede aandacht aan wijdde. Men bedoelt hiermee in rederskringen het verschijnsel, dat bepaalde landen hun eigen zich nog in opbouw bevindende vloten op allerlei wijze bevoordelen, zodat voor internationale vrachtvaarders als de Nederlanders de concurrentie uiterst moeilijk wordt.

Op een andere factor, die het de Nederlanders op het ogenblik bijzonder moeilijk maakt bevredigende bedrijfswinsten te maken, wijst het jaarverslag van de Kon. Rotterdamse Lloyd (9 pct. dividend, v.j. 10 pct.).

Het winstsaldo van deze rederij vertoont in vergelijking met 1952 een grote vermindering, en dit staat niet alleen in verband met geringer vrachtaanbod, maar ook en vooral met het „vrijwel universele na-oorlogse verschijnsel van voortdurende stijging van de exploitatie-uitgaven, min of meer onafhankelijk van de omzet." Volgens 't jaarverslag worden de stijgende exploitatie-kosten voornamelijk veroorzaakt door hogere onderhoudskosten en afschrijving op de vloot, havenkosten, oponthoud in buitenlandse havens en stakingen.

„Overjarige" schepen.

Een handicap voor zeer veel Nederlandse rederijen wordt gevormd door de ongunstige leeftijdsopbouw van de vloot. Terwijl Japan en Duitsland, wier oude vloten vernietigd werden, en ook een land als Noorwegen, over een hoog percentage nieuwe schepen beschikken, zitten de meeste Nederlandse rederijen met 'n betrekkelijk groot aantal vaartuigen, ouder dan 10 jaar. Slechts 46 pct. van de Nederlandse koopvaardijvloot is jonger dan 10 jaar, tegen bijvoorbeeld 60 pct. van de Noorse vloot. 22 pct. van de Nederlandse vloot is zelfs ouder dan 20 jaar, d.w.z. „overjarig", terwijl zeer veel aan het eind van de oorlog van Amerika overgenomen z.g. Liberty- en Victoryschepen weliswaar nog net geen 10 jaar oud zijn, maar dat binnenkort zullen worden.

De directeur van de Holland-Amerika Lijn, de heer W. H. de Monchy, heeft een jaar geleden reeds betoogd, dat alleen voor de noodzakelijke vervanging van de Victory-schepen, die op het ogenblik bij de Nederlandse vloot in gebruik zijn, vóór 1965 voor niet minder dan 2 milliard in nieuwbouw zal moeten worden geïnvesteerd.

Gelukkig voegen, ondanks de hoge bouwkosten, de meest Nederlandse rederijen geregeld nieuwe vaartuigen aan hun vloten toe, terwijl oude worden afgestoten. In het bijzonder de K.N.S.M. heeft een uitgebreid bouwprogramma lopen.

Ook al zou de na-oorlogse hausse in de zeescheepvaart voorbij zijn, vele Nederlandse rederijen zijn, dank zij een wijze financiële en bouw-politiek, ook op een periode, waarin het aanzienlijk moeilijker zal zijn geregeld emplooi voor haar schepen te vinden, voorbereid.

Winsten in millioenen

Teheran. — De Perzische Minister van Financien heeft medegedeeld, dat de minimum-nettowinst van Perzie uit de olieindustrie in het eerste exploitatie-jaar onder de voorgestelde overeenkomst met de internationale oliegroep 80 millioen dollar zal bedragen. Hij deelde voorts mede, dat een formele aankondiging inzake de overeenkomst binnen een week kan worden verwacht en gelijktijdig in Londen, Parijs, New York, Den Haag en Teheran zal geschieden. In het tweede jaar zou volgens de ministers het inkomen stijgen tot 120 millioen dollar.

HANOI IS RUSTIG

Hanoi. — De stemming onder de bevolking van Hanoi in de delta van de Roode Rivier, dat waarschijnlijk de **toekomstige hoofdstad van de communisten in Noord-Vietnam zal worden, is rustig. De meeste bewoners maakten reeds lang geleden plannen om de stad met de Fransen te verlaten. Men verwacht, dat circa een derde deel van de 400.000 inwoners achter blijft, onder wie naar raming van de Franse geheime dienst 14.000 opgeleide communistische agenten, die gereed zijn voor de overname van de stad.**

Schadevergoeding

De Britse regering heeft toegegeven, dat zij 18 shillings schadevergoeding heeft betaald voor drie jazzplaten, die blijkbaar gebroken zijn, toen een toestel van de R.A.F. door de geluidsbarrière brak.

Het ministerie van Bevoorrading zond een chèque ter waarde van 18 shillings aan de 20-jarige Les Verrechia, een bediende in een kruidenierszaak in Bognor Regis, die de eis had ingediend. Verrechia zeide, dat door de klap, waarmede het vliegtuig door de geluidsbarrière brak, precies gelijke stukken uit drie van zijn beste jazzplaten braken, alsof men er met een taartmes

Officiele Mededelingen VAN DE Curacaose Voetbalbond

Oproep voor de Buitengewone Algemene Ledenvergadering te houden op Donderdag 22 Juli 1954 om 8.00 n.m. in de Vergaderzaal van de N.A.B.L.O. te Mundo Nobo.

AGENDA:

OPENING
BESTUURSVOORSTEL
SLUITING

De opkomst van alle aangesloten verenigingen wordt dringend verzocht.

Op 22 Juli ter algemene vergadering zullen aan de verenigingen de kaarten worden uitgereikt die voor de komende wedstrijden van K.N.V.B. — Bondselftal zullen gelden. De seizoenkaarten zullen n.l. voor deze wedstrijden niet geldig zijn.

HET BESTUUR.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De NY-effectenbeurs opende gisteren zwak met koers dalingen tot twee punten.

Gisteren begon de handel in aandelen Koninklijke, met de notering van 59 1/4 dollar voor een post van 4000 aandelen liep de koers terug tot 59. De handelaars wilden de ontwikkeling van het probleem Indo China afwachten en de omzet op de beurs kromp in. Tegen het slot trad echter enig herstel in en de markt sloot uiteindelijk zeer prijs houdend.

Aantal verhandelde fondsen 1225; hoger 410; lager 538; onveranderd 277; aandelenomzet 2.500.000; obligatieomzet $ 3.970.000.

American Tel and Tel	172 5/8
Anaconda	38 7/8
Bethlehem Steel	70 1/2
Dupont de Nemours	135 1/8
General Electric	44
General Motors	79 7/8
Int. Tel and Tel.	21
Shell Oil	44 1/2
Standard Oil of New Jersey	84 1/4
U.S. Steel	51 1/5

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Muziekale uitzending voor de kinderen in het Papiament
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 The Voice of the windward Islands.
21.00 Optreden van de „Don Q"
21.45 Kwartiertje voor de Indiase kolonie
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Charla Católico
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Surinaams kwartiertje
20.15 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Kinderkoor
17.48 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Amateur uur
21.30 Sluiting

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Vrolijk programma.
17.45 Reclame.
18.00 Aethersen
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Reclame
19.15 Klassieken
20.45 Nieuws
21.25 Muziek en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws
19.10 Tour de France.
19.18 Intermezzo.
19.27 U vraagt.... wij draaien.
19.47 De jonge Flierefruiters.
19.55 Klankbeeld.
20.13 Kleine ensembles.
19.38 Nederlands Kroniek
20.23 Kerknieuws
20.55 Avondgebed: Ds. F. R. A. Henkels
20.58 Sluiting.

AGENDA

WESTEND: „Woman of North Country" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The Yellow Fin" 19 en 21 uur.

ROXY: „Marsmallow Moon" 19 en 21 uur.

CARIBE: „The strange affair of Uncle Harry" 20 uur.

REX: „Paris Model" 20 uur

ROYAL: „I was a Shoplifter" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Deported" 20 uur.

J.P.F.-CLUB: „Variété-avond t.g.v. de Surinaamse paters 20 uur.

ASIENTOBANEN: Finale volleyballwedstrijden Maccabi 20 uur.

APOTHEKEN

De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in *Otrabanda* door *Botica Brion,* Bionplein 29, tel: 3222; in *Punda* door *Botica Excelcior:* Herenstaat 4 tel: 2004.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Haaren, Nieuwindstraat 22a, tel. 3773

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.
Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 24 Juli 12.00 E. C. de Haseth (stad) tel. 3179.
B.g.g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400

Materialen Afdeling
C. P. Riegman, Tjerk Hiddeslaan 12 3179.

C. S. M.
Rederij
J. Hemmes tel. 2701
Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00— 19.00 en van 23.00 — 08.00 E v. d. Werf. tel. 3101

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO: „Forever Female". Toegang boven 16 jaar.